

INTERNATIONAAL
Griekenland maakt
ruk naar links

6

STUDENT
Fak Letteren
weer open

9

SOCIAAL
Radicalisering in
Leuven

12-13

CULTUUR
Sven Gatz en Stijn
Devillé in de clinch

16-17

Beeld – Patroonsfeest

De herauten bliezen weer verzamelen voor het jaarlijkse patroonsfeest van de KU Leuven. De togatie vulden de Promotiezaal en vier buitenlandse academici gingen met een eredoctoraat heen. **Lees meer pagina's 4 en 5**
(Foto: Kalina De Blauwe)

GELIJKEKANSENBELEID IN HET HOGER ONDERWIJS LOOPT MANK

“Crevits wil nog meer op gelijke kansen besparen”

Het gelijkekansenbeleid in het hoger onderwijs komt onder vuur. Minister Crevits wil extra besparen en kent de universiteiten te veel vrijheid toe, aldus sp.a.

KORNEEL DE SCHAMP

Dat minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) instellingen toelaat zelf te bepalen welke leerstoornissen ze al dan niet erkennen, is niet naar de zin van oppositiepartij sp.a. Daar maakt men gewag van extra besparingen op enkele reeds zwaar getroffen instellingen

Vlaams Parlementslid Jan Bertels (sp.a) bond de kat de bel aan. Hij diende een vraag in bij minister Crevits naar aanleiding van een opiniestuk in *Veto*. Daarin stelde de schrijver dat haar NLD, ofwel *non-verbal learning disorder*, niet erkend werd door de KU Leuven (zie *Veto* 4104). Uit het antwoord van minister Crevits blijkt dat universiteiten en hogescholen volledig vrij zijn om te kiezen of ze een stoornis al dan niet erkennen. Onaanvaardbaar, stelt Bertels. “De minister werkt onduidelijkheid in

de hand door geen gelijke lijn te vragen aan de instellingen.”

Meer nog, volgens Bertels kan dit leiden tot een onderlinge concurrentieslag. “De ene school kan uitpakken met het feit dat ze soepel zijn ten opzichte van leerstoornissen, terwijl de andere zich een strenger imago kan aanmeten. Dat mag niet afhangen van willekeur.”

“Deze geluiden zijn nergens op gebaseerd”

**HILDE CREVITS
(MINISTER VAN ONDERWIJS)**

nissen, terwijl de andere zich een strenger imago kan aanmeten. Dat mag niet afhangen van willekeur.”

Bertels pleit ervoor dat de minister ingrijpt. “Een centrale richtlijn die aangeeft welke rechten een student kan genieten, ongeacht waar hij studeert, zou al meer duidelijkheid scheppen.”

Minister Crevits vindt het juist logisch dat instellingen vrije keuze hebben. “De faciliteiten worden toegekend op het vlak van onderwijs en ondersteuning door de instelling zelf. Het is ook niet onlogisch dat die faciliteiten dan verschillen tussen instellingen, en zelfs tussen faculteiten en opleidingen. Het gaat immers telkens over andere onderwijsprocessen waarin andere maatregelen efficiënter kunnen zijn. Hogescholen en universiteiten pakken dit met veel zorg aan, en hebben niks te winnen hebben bij willekeur.”

KU Leuven-rector Rik Torfs valt uit de lucht als we hem contacteren. “Verschillen tussen universiteiten? Dat wist ik niet. Wij hebben altijd veel functiebeperkingen erkend, maar ik kan mij inbeelden dat er discussie bestaat over bepaalde leer- en concentratiestoornissen. Ik ben niet voor officiële Vlaamse lijsten, waar dan enorm over gebakkeleid wordt. Ik geloof

meer in de wijsheid van de universiteit dan in die van de overheid.”

Beroep

De beroepsprocedures die geweigerde studenten moeten doorlo-

“De minister is weinig geloofwaardig in haar lippendienst aan gelijke kansen”

**CAROLINE GENNEZ
(PARLEMENTSLID SP.A)**

pen om alsnog examenfaciliteiten te verkrijgen zijn eveneens een doorn in het oog. Bertels: “De termijn waarbinnen die kan worden ingezet is veel te kort. Bovendien weten de studenten het resultaat

van hun beroepsprocedure pas veel te laat, bijvoorbeeld na de examens waarvoor ze uitzonderingsmaatregelen willen. De minister moet haar belofte nakomen en de juridisering van het hoger onderwijs afbouwen.”

Crevits ontkent enige problemen. “In het decreet is expliciet opgenomen dat de beroepsprocedures een redelijke termijn moeten hebben. De personen die oordelen moeten onafhankelijk zijn en ook hun beslissing motiveren. Ook daar moeten we ervan uitgaan dat universiteiten en hogescholen dat met veel zorg opnemen.”

Volgens Bertels heeft de minister ook geen data over hoeveel mensen met een leerstoornis er in het hoger onderwijs zitten. Crevits geeft dat toe. “Discussies om categorieën te voorzien liepen volledig scheef omdat de 'labeling' van studenten rechtstreekse implicaties kreeg voor de financiering. Dan gaat het natuurlijk niet meer over de kern van de zaak. Veel belangrijker dan het centraal registreren in Brussel is wat de instellingen concreet doen op het terrein.”

Lees verder pagina 3

Debat

Opinie

Splinter

De verlossing van de vrijgezel

Binnen enkele dagen is het weer Valentijn. Oh god, hoor ik u denken, weer een opiniemaker van peperkoek die de chocolatiërs en rozenverkopers uit de tempel der liefde komt jagen.

Niet dus. Over het commerciële karakter van die veertiende februari is al genoeg geëmmerd. Het interesseert mij dan ook niet zozeer wat er in de tempel der liefde gebeurt, maar wat er gaande is op het kerkhof van de vrijgezellen. Dat wordt namelijk steeds groter en groter.

Dat heeft ook Open Vld-politicus Bart Somers in de gaten. Hij opperde vorige week dat we in een stelletjesmaatschappij leven. Vrijgezellen zijn in het nadeel als het gaat over bijvoorbeeld erfenisrechten en de aankoop van een huis.

Niet alleen op juridisch, maar ook op sociaal gebied hebben singles het niet onder de markt. Wie vrijgezel is en zich nog wat herinnert van de afgelopen eindejaarsfeesten, weet wat ik bedoel. Want we moeten maar eens van *het straat* geraken. En we moeten maar eens zien wat er in Leuven rondloopt.

Dat moeten we allemaal niet. En toch is het niet gemakkelijk om *happy single* te zijn. Elke vriend die zijn Facebookstatus 'in een relatie' zet, verhoogt de druk op onze vrijgezellenschouwers. Elke blik vol medelijden herinnert ons eraan dat het *not done* is om alleen op restaurant te gaan zitten.

Weinig mensen kunnen nu eenmaal aanvaarden dat het liefste leven nog niet zo slecht is. Voor veel mensen is single zijn slechts een nare tussenfase, die zo snel mogelijk hinkstapspronggewijs overwonnen moet worden. De relatie als ultiem eindpunt van de sociale ontwikkeling dus.

Veel vrijgezellen zien dat ook zo en verlangen naar een fijne partner. Uiteraard is dat hun goed recht, maar dat beeld mag niet als een molensteen rond de nek van iedere single liggen. De mythe die je zo creëert berokkent meer schade dan je zou denken.

Of is het ongeoorloofd om een verband te leggen met de toenemende vereenzaming onder jongeren? Wie geen lief heeft, valt sneller uit de sociale boot.

Slechts één sector ziet de behoefte van de groeiende groep: de supermarkten. Zij bieden voedsel, drank en huishoudproducten steeds meer in kleinere verpakkingen en dus op maat van singles aan. Dat is goed, maar tegelijk is het jammer dat vrijgezellen enkel naar waarde worden geschat als ze geld opbrengen.

De verpakkingen worden kleiner, nu nog onze oogkleppen. Laten we na de scheiding, het nieuw samengesteld gezin en de *fuckbuddy* nu ook de single uit de taboezone halen. Mogen we dit jaar Valentijn vieren met de grote V van Verliefd, maar ook van de Verlossing van de Vrijgezel.

JASPER VAN LOY

Een Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto debat

Kunnen para's in het straatbeeld helpen tegen een onveiligheidsgevoel?

Para's op straat zijn sinds de terreurdreiging gemeengoed in Antwerpen en Brussel. Maar helpt het ook tegen het onveiligheidsgevoel? **NIKO WUYTS**

Professor Stefaan Pleysier (Leuven instituut voor criminologie, expert veiligheid en perceptie)

"Er is in België nog nooit onderzoek gedaan naar het effect van para's in het straatbeeld op het onveiligheidsgevoel. Het effect van vergelijkbare zichtbare maatregelen is echter tweeledig. Enerzijds, wanneer burgers reeds redelijk veel angst hebben voor terrorisme hebben para's op straat enkel een positief effect. Het veiligheidsgevoel zal er in het beste geval zelfs op vooruitgaan. Wanneer de bevolking zich niet met een veel zorgen maakt, kunnen dit soort opvallende maatregelen wel een versterkende factor vormen. Net omdat er maatregelen worden getroffen om de objectieve veiligheid te verhogen, verlaagt het subjectieve onveiligheidsgevoel."

"Dit onderscheid is belangrijk. De para's zijn in de eerste plaats ingezet omdat de regering uitgaat van een zeker objectief dreigingsniveau voor bepaalde plaatsen, en niet tegen het onveiligheidsgevoel. Als het dreigingsniveau voldoende hoog is kan dit gebeuren, maar ik zou daar in de toekomst graag meer onderzoek naar zien gebeuren en liefst vanuit verschillende hoeken. Echt voorstander ben ik niet."

Diederik Cops (Leuven instituut voor criminologie)

"Of para's in het straatbeeld het onveiligheidsgevoel rechtstreeks zullen beïnvloeden, daar heb ik geen antwoord op. De relatie tussen het onveiligheidsgevoel en meer blauw op straat, is wel dubbel. Langs de ene kant kunnen mensen gerustgesteld worden door verhoogde zichtbaarheid van veiligheidsmaatregelen. Langs de andere kant kunnen mensen net verontrust worden doordat ze geconfronteerd worden met een versterkte politieaanwezigheid of para's op straat. In die zin kan dat echt wel een averechts effect hebben."

"Politie associëren wij makkelijker met ordehandhaving, ook al dragen zij soms zwaardere wapens. Daar kijken wij meestal niet meer van op. Para's worden toch makkelijker gelijkgesteld met oorlogsituaties. Soldaten dragen grotere wapens en kunnen bedreigender overkomen."

"Je kunt een meerwaarde in de para's zien wanneer er niet genoeg agenten beschikbaar zijn om zowel alle mogelijk bedreigde plaatsen te bewaken, als de normale aanwezigheid op straat te behouden. We kunnen niet in de hoofden van politici kijken. Voor mij speelt hier gedeeltelijk een praktische overweging, maar we kunnen het eveneens voor een deel als een symboolmaatregel beschouwen die samenhangt met het discours van de oorlog tegen terreur. We mogen niet vergeten dat andere landen als Frankrijk veel sneller naar dergelijke maatregelen grijpen."

Lezersreacties

Stef Maelstaf (via Facebook): "De vraag is of zo'n ding bijdragen tot de veiligheid zelf of tot het veiligheidsgevoel. Persoonlijk voel ik mij veiliger zonder para's in de buurt. Para's en zatte studenten lijken mij sowieso geen goede combinatie, trouwens."

Jef Voorspoels (via Facebook): "Het is niet de bewaking zelf waar men een probleem mee heeft, maar wel het feit dat het een heel zichtbare en ongewenste wake-up call is uit de illusies van een maatschappij verwordt met quasi-geweldloosheid."

Nick Van Turnhout (via Facebook): "Someday, when all your civilization and science are likewise swept away, your kind will pray for a man with a sword..."

Martijn Stoop

Lees op pagina's 12 en 13 het dossier over radicalisering, en de bestrijding ervan in Leuven.

VRAAG VAN DEZE WEEK

TE VEEL DRUK OM EEN LIEF TE VINDEN?

Discussieer mee op Facebook.com/vetoleuven en Twitter.com/veto_be

VOORLOPIG GEEN NAVOLGING VOOR CAMPUS PROXIMUS AAN KU LEUVEN

Les volgen op Proximus-campus door reclamedeal

Sponsoring door bedrijven is al langer gemeengoed in universitair onderzoek. Maar volgen we binnenkort ook les in Campus Starbucks of het Coca-Cola-instituut?

KORNEEL DE SCHAMP EN
JASPER VAN LOY

Gebouwen naar mecenasen of bedrijven noemen, het is al langer gemeengoed in de VS. Maar vindt de praktijk nu ook bij ons ingang? University College Leuven-Limburg (UCLL) - de fusie-hogeschool met onder andere de KHLeuven - doopte haar nieuwe campus alvast om tot "Campus Proximus".

Jan Withofs, communicatie-verantwoordelijke van UCLL, ziet er geen graten in. "Oorspronkelijk waren de gebouwen

"Voor ons was Campus Proximus een buitenkansje"

JAN WITHOFS (UCLL)

van Belgacom. Tot Belgacom, het moederbedrijf van Proximus, de gebouwen verkocht omdat er nieuwe kantoren in Brussel op stapel stonden. De naam "Campus Proximus" zat mee in de overeenkomst tussen UCLL en Proximus. Voor Proximus is het een interessante piste om hun merkbekendheid te verhogen."

Exacte cijfers wil Withofs niet kwijt, maar dat het voordeliger

was voor UCLL om de naam te behouden, staat buiten kijf. "Voor ons was het een buitenkansje, want het zijn prachtige gebouwen met een interessante ligging. Bovendien was het goedkoper om de gebouwen aan te kopen dan om zelf een nieuwe accommodatie te bouwen. De samenwerking tussen UCLL en Proximus gaat verder dan de naam van de campus, maar daar kan ik verder geen details over geven."

Voor Withofs kadert het niet echt in een strategie van *corporate sponsorship*, maar in een slimme strategie om zo efficiënt mogelijk om te gaan met gebouwen. "Het college werkt op het gebied van infrastructuur vaker samen met externe partijen. Zo bouwen we binnenkort in Genk Campus Liza in samenwerking met vzw KASOG (*de inrichtende macht van vier secundaire scholen in Genk, red.*). In dat gebouw brengen we onze bachelors in de verpleegkunde onder samen met de leerlingen van de HBO5-opleiding verpleegkunde."

Arenberg

Zelfs bij de Studentenraad KU Leuven wordt nagedacht over *corporate sponsorship*. Toen er beslist werd te besparen op het leercentrum Agora (*zie Veto 4102*), lieten de studentenvertegenwoordigers zelfs even een ballonnetje op over mogelijke sponsoring. Het leercentrum

Torfs verandert naam ook naar **Proxi-Torfs**:

Waar blijven de media ?!

mocht van hen gerust een bedrijfsnaam dragen zolang dat de dienstverlening ten goede kwam en er geen enkele in mening was op inhoudelijk vlak.

Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad: "We hebben hier nog geen gedragen standpunt over, maar het is een idee dat circuleert en iets waar we zeker verder over willen nadenken."

Ook de KU Leuven heeft ervaring met de materie. "Tien jaar geleden hebben we Campusbibliotheek Arenberg gerenoveerd met de financiële steun van onder andere enkele bedrijven," zegt algemeen beheerder Koenraad Debackere. "Hun namen zijn binnen in de bib vereeuwigd." Tot nu toe draagt geen enkel gebouw van

Karolien Favoreel

de KU Leuven de naam van zijn mecenas. "De naam van een gebouw is altijd de beslissing van het Gemeenschappelijk Bureau," zegt Debackere.

"Dat les- of seminarielokaal de naam van een mecenas dragen, is dan weer geen uitzondering." Ook bij de rechtenfaculteit is men niet vreemd aan dit gebruik. Zo werd een onlangs gerenoveerde pleitoefeningzaal bekostigd en genaamd naar het advocatenkantoor Eubelius.

In het algemeen staat algemeen beheerder Debackere positief tegenover de samenwerking met bedrijven in verschillende vormen. "Het bedrijfsleven steunt ons niet alleen op infrastructureel gebied, maar ook als het gaat over bijvoorbeeld de aankoop van apparatuur voor onderzoeksgroepen," zegt hij. De KU Leuven wil daar een actieve rol in blijven spelen, maar Debackere stelt één voorwaarde: "Beide partijen moeten hun eigenheid kunnen blijven bewaren."

Vervolg voorpagina

Dat is niet het enige dat mank loopt met het gelijkekansenbeleid in het hoger onderwijs. Volgens bronnen van de sp.a wil minister Crevits extra gaan besparen. Een eerste slachtoffer zou het Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs (SIHO) zijn. Dat vertelt Caroline Gennez, Vlaams Parlementslid van de sp.a: "Het SIHO kreeg oorspronkelijk een besparing van €24.000 te verwerken, maar nu wordt dat blijkbaar verhoogd naar €54.000, bijna een verdubbeling. Alles waar gelijke kansen opkleeft wordt precies geïsoleerd door minister Crevits, of het nu het SIHO, het Aanmoedigingsfonds (*zie Veto 4105*) of de CLB's zijn."

Gennez is er niet over te spreken. "Het is juist nodig dat er expertise wordt uitgetrokken om gelijke kansen te waarborgen. Dat

gaat om 13,5 procent van de studenten! Nu, we hadden het kunnen zien aankomen. De minister is weinig geloofwaardig in haar lippendienst aan gelijke kansen. Dit was de allereerste keer dat het woord nergens terug te vinden was in een conceptnota Onderwijs."

De besparingen zouden niet enkel uitgebreid worden bij het SIHO. Ook Adibib, dat cursus-

"Ik hoop dat de minister zich aan haar woord houdt"

CAROLINE GENNEZ (SP.A)

sen digitaliseert voor jongeren met dyslexie, of vzw Schulden op School worden geïsoleerd. Dat bevestigt Jan Rottier van Adibib. "We hebben gehoord dat de kans groot is dat we moeten besparen en dat we daar rekening mee moeten houden. Een officiële bevestiging is er nog niet. Leuk is anders. Blijkbaar ontsnapt niemand aan het zwaard van Damocles. Voorlopig bieden wij een gratis digitale bibliotheek voor leerlingen en studenten met een beperking in de schriftelijke communicatie. In de toekomst kan dat misschien niet langer gratis."

Het kabinet Crevits is karig met commentaar. "Deze geluiden zijn nergens op gebaseerd."

Vet van de soep

Volgens Torfs beseft de minister wel degelijk dat het niet verder kan. "Ik heb het gevoel dat de minister be-

seft dat je op sociaal vlak niet verder kan gaan. We hebben al de aanslag op het Aanmoedigingsfonds en de verhoging van de inschrijvingsgelden gehad. Iedereen beseft dat de samenleving geen verder snoeien op onderwijs kan verdragen. Het hoger onderwijs heeft haar bijdrage geleverd en er is meer dan genoeg bespaard. Het vet is van de soep." Een rationalisering van structuren rond gelijke kansen en een verschuiving van fondsen naar de universiteiten zit hij wel zitten. "De middelen mogen niet verdwijnen, de structuren wel. Mochten ze toch verdwijnen, dan zullen wij zorgen dat de doelstellingen van die steunpunten toch worden bereikt. Zoals we nu al met studentenvoorzieningen doen. Al die administratie verdwijnt, want daar heeft niemand wat aan, maar de inhoud blijft. We blijven trouw aan de waarden van de KU Leuven, *whatever happens.*"

Ook de Studentenvoorzieningen, waaronder bijvoorbeeld gesubsidieerde huisvesting en goedkope Alma-maaltijden vallen, deelden eerder hevig in de klappen. Minister Crevits beloofde dat te compenseren bij de begrotingscontrole. Dat lijkt nu twijfelachtig. Bertels: "Het lijkt er sterk op dat de minister haar belofte om wat van de besparingen te compenseren niet zal kunnen nakomen."

Crevits laat ook hier het achterste van de tong niet zien. "De begrotingscontrole is in voorbereiding. De middelen voor studentenvoorzieningen blijven voor mij heel belangrijk en we nemen dat ook mee in die gesprekken. We kunnen echter niet vooruitlopen op het resultaat van de besprekingen." "Ik hoop dat minister zich aan haar woord houdt," besluit Gennez.

Patroonsfeest

Vier nieuwe eredoctoren

Schrijver en regisseur **Philippe Claudel** mag als eerste zijn diploma afhalen. Hij heeft wel meer te vieren, want hij wordt vandaag 53. Volgens promotor Lieven D'Hulst in zijn laudatio is Claudel "wellicht de meest vooraanstaande Franse auteur van zijn generatie", die lezers een spiegel aanreikt. "Een spiegel die niet bevestigt maar in de war brengt, die hen aanspoort om zichzelf te vinden en te hervinden."

Claudel zelf noemt tijdens zijn speech literatuur een *table d'hôte*. Een stem waarrond een dwalende gemeenschap in deze dolende tijden kan verzamelen. Kunst als religie, *quoi*. "We zijn vaak eenzaam, en wie eenzaam is, twijfelt."

Erik Mathijs is publieksopwarmer voor **Carl Folke**. "Veel van de grenzen van de planeet zijn al overschreden. Aan dit tempo is de aarde niet meer veilig binnen een paar decennia." Folke richtte talloze overlegplatformen op, is adviseur voor de Zweedse overheid en won de Volvo Environmental Prize, *amongst others*. Naast gewaardeerd ecooloog is hij ook kunstenaar. "Kunst is voor hem een integraal deel van de wetenschappelijke praktijk," klinkt het bij Mathijs. Een manier om onze "diepe connectie met de natuur te herontdekken".

Dat klinkt misschien zweverig, maar net als multitalent Claudel gelooft Folke in een multidisciplinaire aanpak. Een constante onder deze eredoctoren.

"Dit eredoctoraat is een grote verrassing voor me. Echt waar, ik dacht eerst dat ze verkeerd verbonden waren," krijgt de Zweed zelf de lachers op zijn hand. Folke hamert er in zijn speech op dat mensen een deel zijn van de biosfeer. Een gezond leefmilieu is dan ook noodzakelijk. Toch blijft hij optimistisch en gelooft hij in *resilience*, de veerkracht van de natuur.

"**Rakesh Jain** heeft de geneeskunde fundamenteel veranderd," leidt Peter Carmeliet, hoofd van het Vesalius Research Center, het eredoctoraat van zijn vakgenoot in. "Twintig jaar geleden hadden we medicijnen tegen kanker, maar niemand stelde zich de vraag of die medicijnen de kankercellen wel bereikten." Jain zijn controversieel onderzoek hielp de barrières van tumoren overwinnen.

Jain zelf bedankt alle studenten, collega's en departementshoofden die in hem geloofden. Ook voor Carmeliet, die hij een "visionair leider" noemt, heeft hij mooie woorden veil. Maar de belangrijkste lofrede is voor de duizenden terminale patiënten die meewerkten aan zijn onderzoeken, "vaak op hun sterfbed", hoewel ze er zelf nooit de vruchten van zouden plukken.

De laatste laudatio houdt Bart Kerremans, decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen. Hij prijst **Brainard Guy Peters**, grondlegger van het *new institutionalism*. "Peters bewees dat instituties belangrijk zijn, en niet alleen individuele actoren." Ook schreef de politicoloog talloze handboeken voor studenten.

"Het is erg moeilijk om te geloven dat je die persoon kent, die mensen zo prijzen," aanvaardt een nederige Guy Peters zijn eredoctoraat. Tradities en instituties zorgen voor continuïteit in de samenleving, verdedigt hij zijn theorieën. "We moeten van de wereld een betere plek maken, door mensen te helpen democratisch te besturen. Al zijn we daar niet altijd even goed in," besluit Leuven's nieuwste eredoctor vol zelfrelativering. (sr)

Wereldverbeteraars met decorum onthaald

Foto's: Kalina De Blauwe

Vorige maandag vierde de KU Leuven haar patroonheilige Maria tijdens het jaarlijkse Patroonsfeest. Al draaide de dag vooral rond de vijf nieuwe eredoctors. Grote afwezige was de Leuvense student. "Jammer dat we deze mooie dag niet samen met de studenten kunnen vieren."

SAM RIJNDERS

Een hoogdag kan niet zonder de nodige *pomp and circumstance*. Geen paracommando's aan de ingang, wel private beveiligingsagenten. Met een gastenlijst vol prominenten en de terreurdreiging in het achterhoofd neemt de universiteit het zekere voor het onzekere. In toga slenteren Torfs en zijn gevolg de Promotiezaal binnen. Iedereen veert recht. Koperblazers kondigen de sprekers aan.

"Jammer dat we deze mooie dag niet samen met de studenten kunnen vieren"

BERNARD TILLEMAN
(DECAAN RECHTSGELEERDHEID)

"Vandaag vieren we onze dierbaarste en belangrijkste waarden," vat rector Rik Torfs het Patroonsfeest samen. Wat die waarden zijn? "Wij willen de wereld verbeteren, en andere kleine details," alsnog de rector met de hem typerende valse bescheidenheid.

Vijf nieuwe eredoctoren moeten die Leuvense waarden belichamen. Frans schrijver Philippe Claudel, Zweeds ecooloog Carl Folke, Indisch kankerspecialist Rakesh Jain en Amerikaans politicoloog Brainard Guy Peters. De vijfde gelukkige, Chileens president Michelle Bachelet, moest noodgedwongen verstek geven, maar zou "in de zeer nabije toekomst" naar Leuven afzakken. Daardoor zijn het vandaag "heredoctoraten", geeft Torfs grootmoedig toe. "Maar daar kan ik weinig aan veranderen."

Vijf is weinig, spreekt Torfs verder. "Voor onze vijfhonderdste verjaardag hadden we zeventien eredoctors. Toen viel je alleen op als je geen eredoctoraat had. Zelfs kerkjuristen kregen er eentje," grapt de rector zich door zijn verplichtingen heen.

Talentedjacht

Hoe selecteert de universiteit haar eredoctors in een zee vol academici en wereldverbeteraars? Vroeger was een centraal thema de leidraad, maar dat voerde Torfs dit jaar af. "Voor ons hoeft dat niet altijd. Je begrenst jezelf, en kan de vinger niet breed genoeg aan de pols houden," legt hij aan *Veto* uit. Al maakt het centrale thema vlgend jaar een comeback in het Utopiajaar, wanneer de Leuvense universiteit het vijfhonderdjarig bestaan van Thomas More's *Utopia* viert.

Belangrijk is dat de eredoctoren nog niet aan het toppunt van hun academische carrière staan. "Wij selecteren geen Nobelprijswinnaars. Dat zou te gemakkelijk zijn," gaat *talent scout* Torfs verder. "Na Leuven kwam

vaak Stockholm. U bent gewaarschuwd," klinkt het in zijn speech.

Louvain-la-Neuve

Op de receptie achteraf - "De overheid kan zeggen wat ze wil, maar we zullen nooit besparen op eten en drinken," besluit Torfs zijn speech - toch enkele dissonante geluiden. "Jammer dat we deze mooie dag niet samen met de studenten kunnen vieren," treurt decaan Rechtsgeleerdheid Bernard Tillemans. Omdat het Patroonsfeest tijdens de lesvrije week valt, leven de traditie en de eredoctoraten nauwelijks onder de studenten, buiten het handjevol hooggeplaatste studentenvertegenwoordigers dat de plechtigheden bijwoont.

"Historisch gezien viel het Patroonsfeest niet tijdens de lesvrije week," reageert de rector, die de kritiek onderschrijft. De invoering van een semestersysteem gooide roet in het eten. "In Louvain-la-Neuve is het tweede semester dan wel al begonnen. Daar is

"De overheid kan zeggen wat ze wil, maar we zullen nooit besparen op eten en drinken"

RIK TORFS
(RECTOR)

er een grote betrokkenheid van de studenten. Ik overweeg dan ook sterk om de tweede februari rond de negende te vieren," concludeert een laconieke Torfs.

Philippe Claudel: "We leven in een tijdperk van ongelooflijk ongeduld"

Schrijver en filmregisseur Philippe Claudel sluit zich met zijn eredoctoraat aan in het rijtje van schrijvers als Mario Vargas Llosa (2003) en David Grossman (2007). Met zijn ervaring in de gevangenis en aan de universiteit kent hij de gemeenschapsinstellingen van binnen-uit.

MARGOT DE BOECK

U hebt elf jaar in de gevangenis gewerkt als lesgever. Wat betekenen deze jaren voor u?
Philippe Claudel: «Ik kwam in de gevangenis aan met veel vooroordelen. Ik heb ontdekt dat onze menselijke ziel heel complex is. Het verschil tussen goed en kwaad is zo fragiel. Ik stond dan wel aan de goede kant, ik kon net zo goed in hun plaats geweest zijn. Dat heeft me enorm beïnvloed.»

Daarna bent u professor Literatuur aan de universiteit van Nancy geworden. Wat was het grootste verschil?

Claudel: «Ik heb eerst nog een viertal jaar lesgegeven aan kinderen met een zware fysieke handicap, waarvan sommigen wisten

dat ze op hun 20ste zouden sterven. Daar heb ik een andere vorm van gevangenschap ontdekt: ze waren gevangen in hun lichaam. Ze konden niet praten, niet stappen, niemand aanraken.»

«Op de universiteit kwam ik opnieuw in een wereld zonder grenzen terecht. Ik heb er veel mensen ontmoet die zich niet bewust waren van de kansen die ze kregen. Ze hadden een goede gezondheid, waren helemaal vrij. De jaren aan de universiteit zijn dus zeker interessanter, maar op menselijk vlak vond ik de jaren voordien interessanter.»

U hebt uw eerste boek uitgegeven toen u 37 jaar was. Waarom hebt u zo lang gewacht?

Claudel: «Wanneer we jong zijn, begint het leven nog maar net. We hebben het leven

nog niet gebruikt, we hebben nog geen ervaringen. Ik geloof dat je moet hebben geleefd, afgezien, gereisd en verschillende mensen ontmoet hebben vooraleer je een boek kan schrijven dat een beetje interessant is.»

Regen, mist en sneeuw

Uw boeken spelen zich vaak af in een kleine gemeenschap. Waarom is dat zo?

Claudel: «Wanneer je een kleine wereld observeert, kun je daarin een reflectie vinden van de grote wereld. De *Ilias* en de *Odyssee* van Homerus gaan over zeer kleine gemeenschappen. De Trojanen waren misschien met 1000 man, maar hun belevenissen en de mythen die daaruit voortvloeiden vormen wel de funderingen van onze westerse cultuur.»

Leuven is in zekere zin ook een kleine gemeenschap. Wat vindt u van Leuven?

Claudel: «Ik hou van de sfeer in Leuven, en van de sfeer in heel België. Dat is een zeer oud gevoel, dat ik al had van toen ik kind was. Het is een van de landen in de wereld waar ik het meest van hou. Het heeft ook met het klimaat te maken, de regen, de sneeuw, de mist. Dat lijkt op het klimaat van de regio waar ik zelf in Frankrijk woon, de Lorraine.»

Claudel wie?

Philippe Claudel (2 februari 1962) is een Franse schrijver en filmmaker. Hij geeft les in literatuur en scenarioschrijven aan de universiteit van Nancy. Hij startte zijn schrijverscarrière in 1999 en brak door met de bestseller *Grijze zielen* in 2003. Hij publiceerde intussen al meer dan dertig boeken. Sinds 2012 maakt hij deel uit van de Académie Goncourt, die jaarlijks de prestigieuze literaire prijs Prix Goncourt uitreikt.

over een toekomstig moslimfundamentalistisch Frankrijk?

Claudel: «Dat vind ik niet zo interessant. Hij wil meer spektakel maken, dat is voor mij geen literatuur. De rol van de schrijver is boeken te schrijven en niet zijn eigen personage te creëren. Literatuur is opgraafwerk, waarbij de auteur verdwijnt uit de tekst.»

Welke auteurs inspireren u wel?

Claudel: «Het is de wereld die me inspireert, niet zozeer andere auteurs. Een schrijver is niet anders dan de anderen. Hij voelt als iedereen, maar probeert deze gevoelens over te brengen in een tekst.»

Wat vindt u van de media?

Claudel: «Ik denk niet veel goeds van de media. Radio en geschreven pers vallen nog mee. Maar de televisie creëert de illusie van onmiddellijkheid. Media hebben de rol om de gebeurtenissen te ontcijferen en te decoderen. Maar wat gevaarlijk is, is het 'CNN-effect': alles is altijd live, er zijn altijd nieuwtjes - maar dat is een ramp! Wat journalisten dan niet meer doen, is analyseren. Niemand begrijpt nog wat er aan de hand is. Om iets te begrijpen moet je ook afstand kunnen nemen.»

«De mensen zelf veranderen ook, en niet alleen door de media. Wanneer ik een mail stuur en ik heb niet binnen twee minuten antwoord, vraag ik me af wat er aan de hand is. We leven in een tijdperk van ongelooflijk ongeduld. Mensen hebben nog nooit zoveel gelezen en geschreven, maar het gaat vaak om zulke futiele zaken.»

Wat hoopt u met uw schrijven te bereiken?

Claudel: «Ik wil proberen de blik van de mensen op de wereld en op anderen te veranderen. We moeten ons ook verzoenen met onszelf. Mens zijn is niet eenvoudig. Het leven is een incoherent avontuur en heeft tegelijkertijd pas zin wanneer we onze levens verbinden met dat van anderen.»

“Om iets te begrijpen moet je ook afstand kunnen nemen”

Welke rol speelt literatuur voor u in de samenleving?

Claudel: «Literatuur moet ons de wereld laten zien zoals ze zou kunnen zijn zonder haar. Literatuur heeft dus een onthullende rol, maar ze moet ons ook verenigen. Een boek verzamelt altijd lezers. Ook al hebben ze elkaar niet ontmoet, zij delen iets wat een auteur hen gegeven heeft.»

“Een schrijver voelt als iedereen, maar probeert deze gevoelens over te brengen in een tekst.”

«Literatuur kan ons tot slot ook helpen om terug samen te brengen wat vandaag uit elkaar gevallen lijkt. We leven in een zeer gefragmenteerde samenleving. Literatuur kan opnieuw orde in de wereld brengen.»

Het CNN-effect

U vindt dat literatuur een onthullende rol moet spelen. Wat vond u dan van het ophefmakende boek van Michel Houellebecq

Kalina De Blauwe

Philip Claudel was niet de enige eredoctor die we spraken. Ook politicoloog Brainard Guy Peters gaf een interview aan deze krant. Dat vindt u op onze website <http://www.veto.be>.

Internationaal

POLITICOLOOG STEVEN VAN HECKE (KU LEUVEN) OVER SYRIZA

“Ach, laat Syriza nu even haar kiezers paaieren”

Gejuich op de linkerbanken, rillingen over de rechterruggen. Met het radicaal-linkse Syriza aan het Griekse roer zou alles anders zijn, zoveel was duidelijk. Of niet? “Syriza kan moeilijk daags na de verkiezingen zeggen dat het maar om te lachen was,” vertelt politicoloog Steven Van Hecke (KU Leuven).

**SAM RIJNDERS EN
NIKO WUYTS**

Geen paniek, klonk het bij alle commentatoren, Syriza zou gauw inbinden. Hebben we de Grieken onderschat?

Steven Van Hecke: «Ik had niet verwacht dat Tsipras (*Alexis Tsipras, nieuwe Griekse premier voor Syriza, red.*) zo met zijn spier-

ballen zou rollen. Akkoord, op zijn eerste dag legde hij rozen op een monument voor het verzet tegen de nazi's. Was dat zo erg? De media maakten er meteen een anti-Duitse provocatie van, maar Merkel (*Angela Merkel, Duits bondskanselier, red.*) is toch geen nazi? Ze doet hetzelfde in Duitsland.»

«Voorlopig spelen de Grieken hoog spel. Ze beweren die laatste schijf geld niet nodig te hebben en willen alleen het hele noodpakket heronderhandelen. Dat gaat natuurlijk niet. Een regering begint nooit met een wit blad. Je moet de engagementen van je voorgangers naleven.»

«Over enkele dagen is er een Europese top van regeringsleiders en staatshoofden. Dan begint het serieuze spel. Daar kan Tsipras best geen paria zijn. Niet toevallig gaat hij nu langs bij Hollande en Renzi (*Frans president Francois Hollande en Italiaans premier Matteo Renzi, beide sociaaldemocraten, red.*)»

Die klassieke socialisten waren dolgelukkig met de overwinning van Syriza. Is dat niet gênant en misplaatst, zoals politicoloog Carl Devos de felicitaties van ex-premier Elio Di Rupo (PS) noemde?

Van Hecke: «Ze hebben inderdaad zelf boter op hun hoofd. Het eerste wat Di Rupo als kersvers premier deed, was het beruchte bezuinigingspact van de EU goedkeuren. Al zegt het wellicht ook veel over België dat wij doorgaans alles toejuichen wat van Europa komt.»

«Toch kunnen de socialisten en Syriza partners zijn. Zo kunnen ze Tsipras matigen en in het centrum van de politieke macht brengen. Deze overwinning past dan ook in een Europese koerswijziging die al langer bezig is, maar nu eenmaal traag gaat. Het is - met alle respect - ook maar Griekenland. De N-VA gaat haar beleid ook niet radicaal omgooien, omdat in Tongeren een linkse meerderheid ontstaat.»

De burgemeester van Tongeren heeft geen vetorecht, Griekenland wel. Zo houdt Tsipras eigenhandig nieuwe sancties tegen Rusland tegen.

Van Hecke: «Dat is waar, al heeft hij het niet gehaald. Ook dat was voor binnenlands gebruik. Ach,

Kalina De Blauwe

laat hem nu even zijn kiezers paaieren. Dat begrijp ik best. Je kan moeilijk daags na de verkiezingen zeggen: “Het was om te lachen.”»

Ontwikkelingsland

U sprak over een grotere Europese koerswijziging. Is dat niet de belangrijkste les van Syriza? Hebben we ons kapot bespaard in plaats van te investeren?

Van Hecke: «Ja en nee. We hebben te laat ingezet op economische groei, maar we moesten wel saneren. De EU heeft noch een groot eigen budget, noch een gemeenschappelijk schuldbeheer of economisch beleid, zoals de Verenigde Staten. Daardoor

“Poetin is er als de kippen bij om de EU uit elkaar te spelen”

moest ieder land op z'n eentje besparen.»

«Toch is er verbazingwekkend veel gebeurd. Vroeger begon ik mijn lessen altijd met de twee domeinen waar Europa niets te zeggen heeft: fiscaliteit en sociale zekerheid. Nu blijft alleen dat laatste over. Jarenlang waren de Duitsers tegen, nu hebben we meer integratie, zij het op voorwaarden van de Duitsers. (*lacht*) Maar wat een shift van de Duitsers: in hun discours waren ze misschien niet solidair, maar in de feiten wel.»

«Wacht trouwens tot een lidstaat z'n pensioenen niet meer

kan betalen. Dan komt die Europese sociale zekerheid er sneller dan je denkt. Er is telkens een grote crisis nodig om Europa meer te verenigen.»

Daar schiet de modale Griek nu veel mee op. Is het niet schandelijk hoe die moet opdraaien voor het falen van z'n politici?

Van Hecke: «Natuurlijk zijn ze slachtoffers, maar ze zijn ook daders. Ken je een ander Euro-land zonder kadaster? Uit pure wanhoop belast de overheid dan maar de zwembaden, door er met een helikopter over te vliegen. Op dat vlak is Griekenland een ontwikkelingsland.»

«Gewone burgers zijn het slachtoffer, maar collectief hebben zij wel baat gehad bij het systeem. Bijna alle jobcreatie verliep via de staat, via onskent-ons. Dat werkt zolang er geld is, maar daarna stort het als een kaartenhuisje in elkaar. Daar zijn de zwaksten het eerste slachtoffer van.»

Maar moeten burgers dan het gelag betalen? In 1953 zijn de schulden van Duitsland ook kwijtgescholden, onder andere door Griekenland, ondanks veel ergere wandaden van de Duitse staat. Daar herinnert Tsipras Merkel maar al te graag aan.

Van Hecke: «Een interessante vergelijking, maar ze loopt mank. Duitsland lag toen echt plat en had miljoenen doden. In '53 had Duitsland zich ook een goede leerling getoond. Griekenland is sinds '81 lid van de EU en werd heus niet aan zijn lot overgelaten. Jaren investeerde Europa in Griekenland, onder andere om de economie performanter te maken toen het land toetrad tot de eurozone. Waar is al dat geld heen? Tot slot was er in '53 ook het geo-

strategisch belang. Het was toen volop Koude Oorlog.»

Poetin

Speelt dat vandaag ook niet? Zoals gezegd probeerde Syriza sancties tegen Rusland tegen te houden. De partij en haar coalitiegenoot hebben nauwe banden met het regime van Poetin.

Van Hecke: «Poetin is er als de kippen bij om de EU uit elkaar te spelen. Geld dat niet van Brussel komt, zal hij wel geven, zoals in Cyprus.»

«Tsipras probeert zo ook natuurlijk Brussel te teasen. Merkel zegt: “Als je niet akkoord gaat, mag je altijd vertrekken.” Dan zegt hij natuurlijk: “Als

“De N-VA gaat haar beleid ook niet omgooien, omdat Tongeren een linkse meerderheid krijgt”

jullie mij geen geld geven, dan heb je altijd Rusland nog.” Misschien gaat hij Poetin nodig hebben. Hij zal die laatste schijf van 1,7 miljard in februari ergens moeten halen. Maar zover zal hij niet gaan, toch niet als hij in de eurozone wil blijven. Dat is tot nader order nog steeds het geval.»

Hellenistische hoop

Griekse studenten in Leuven hebben hun redenen om al dan niet op Syriza te stemmen.

Ionna Zografika, een Griekse studente in Leuven, stemde niet op Syriza. Vanuit haar oogpunt is deze revolutionaire optie geen goed idee als ze de slechte Griekse situatie van de afgelopen jaren in acht neemt. “Het is veelbelovend dat Syriza opnieuw jobs wil vrijmaken in de publieke sector zodat de werkloosheidscijfers dalen,” meent Zografika. Al vindt ze dit onrealistisch: “Griekenland zal het geld niet hebben om de lonen te kunnen betalen. Dus zelfs als Syriza van goede wil is om ons land er weer bovenop te brengen, dan zal ze weer moeten lenen van de Europese Unie en blijven we in deze vicieuze cirkel. Goede wil of niet, met onze Griekse politici weet je nooit wat te verwachten.”

In tegenstelling tot Zografika is Grieks-Leuvense studente Vaso Cha wel een supporter van Syriza. Cha is niet bang voor een ommekeer: “De situatie wordt niet beter waardoor verandering noodzakelijk wordt. Door het besparingsplan van de vorige regering was er geen hoop meer voor Griekenland. Eigenlijk was het niet eens hun plan want de regering deed blindelings wat de Europese Unie zei wat ze moest doen. Ik vind dat de mensen moeten geholpen worden. Dat is prioritair en met Syriza is er terug hoop.” (st)

AANTAL NEDERLANDSE STUDENTEN EXPLODEERT

Invasie van onze Noorderburen

Jaar na jaar krijgen de universiteitshallen meer Nederlandse studenten over de vloer die de tulpen en windmolens vaarwel zeggen voor een Vlaams diploma.

Kleurt Leuven langzamerhand oranje?

AMÉLIE HURKENS

Dit academiejaar kozen opvallend meer Nederlanders voor een opleiding in Vlaanderen dan het afgelopen jaar. Daar ligt het Nederlandse onderwijssysteem mee aan de basis van. Studenten worden 'geloot' op basis van hun cijfers in het middelbaar onderwijs. Als je pech hebt met de loting, kan je dus niet beginnen aan de richting die je gekozen hebt. Reden genoeg voor student Teije Scholte om naar Vlaanderen te trekken.

Ondertussen is hij zo ingeburgerd dat hij zichzelf niet meer honderd procent Nederlander voelt. "Al denk ik af en toe nog: "Gast, leer eens buiten de lijntjes denken." Als je vierentwintig jaar oud bent, hoef je niet keurig in elke overbodige les te zitten omdat je ouders dat van je verwachten."

leermethode hem toch even schrikken. "Opeens kreeg ik geschiedenis van de middeleeuwen voorgeschoteld en moesten we ook alle details instuderen. "Wat moet ik dan leren?" vroeg ik. "Alles," zeiden ze. "Ook de cijfers en de jaartallen? Ja, allemaal". In Nederland spelen we veel meer in op inzicht en verbanden leggen, echt blokken is er niet bij betrokken."

Kroket uit de muur

Leuven herbergt zelfs de studentenvereniging Hollandia, waarin studenten met Nederlandse roots samentroepen. Of er werkelijk Oranjabendes tochten plannen om een kroket uit de muur te gaan halen, betwijfelt Kenneth. "In het begin deed ik misschien een beetje aan groepsvorming. Net zoals Vlaamse studenten

zijn. Die Vlaamse terughoudendheid is volgens hem geen mythe. "In mijn eerste jaar ging ik met een aantal Nederlanders uit. Dan sta je daar met z'n tienen te springen en staat de rest van de kroeg je een beetje verbouwereerd aan te gapen."

Teije is tot over zijn oren verliefd geworden op de Belgische biercultuur. "In een chique restaurant in Nederland drink je stevast wijn, terwijl je hier een complete bierkaart voorgeschoteld krijgt. Dat kan hier gewoon," weet hij.

HBO-isering

Niet alleen studenten voeren een veroveringstocht uit in Vlaanderen. Sinds dit academiejaar is Leuven ook een Nederlandse professor rijker. Stef Aupers, culturele socioloog en hoogleraar in Rotterdam, trok naar Vlaanderen door de HBO-isering van het Nederlandse academisch onderwijs. "Universiteiten gaan steeds meer lijken op het HBO ofwel het hoger

beroepsonderwijs. Dat houdt in dat colleges steeds minder belangrijk worden en werkgroepen centraal komen te staan waardoor het onderwijs totaal wordt afgestemd

academisch onderwijs en beroepsonderwijs."

Ook de oranjegekleurde professor valt de Vlaamse teruggetrokkenheid op. "Ik zie het als een

"Al denk ik af en toe nog: 'Gast, leer eens buiten de lijntjes denken'"

TEIJE SCHOLTE
(NEDERLANDSE GENEESKUNDESTUDENT)

Niet alleen het lotingssysteem duwt Nederlandse studenten de Leuvense richting uit. "Op de open dag van de Universiteit van Nijmegen vertelde de professor me dat Leuven een veel geschiktere plek is om geschiedenis te gaan studeren," zegt Kenneth Schenning. Al deed de Leuvense

zich verbonden voelen wanneer ze uit dezelfde regio of stad komen, vormt onze nationaliteit toch een contactpunt."

Kenneth is van plan om het Belgenland volgend jaar weer om te wisselen voor Nederland. "Het valt me nu pas op dat Nederlanders echt recht voor hun raap

"Dan sta je daar met z'n tienen te springen en staat de rest van de kroeg je een beetje verbouwereerd aan te gapen"

KENNETH SCHENNING
(NEDERLANDSE GESCHIEDENISSTUDENT)

op wat de student leuk vindt. In België gaat het toch meer om het aanleren van analytisch en wetenschappelijk denken. Die Nederlandse interactiviteit tussen student en docent is belangrijk, maar er moet een verschil blijven tussen

uitdaging. Een collega van mij laat de leerlingen vragen stellen en debatteren via Twitter zodat je het in anonimiteit kunt doen. Het is ook aan docenten om een creatieve oplossing te verzinnen voor die Vlaamse verlegenheid."

Het moeilijkste examen ter wereld

Binnenkort verschijnen de examenresultaten op Toledo. Waren de examens even moeilijk voor Erasmusstudenten als voor de thuisblijvers?

ELINE HOOGMARTENS

Hoewel de examenresultaten nog even op zich laten wachten, dekken heel wat studenten en Erasmussers zich alvast in. Zo klinkt het "De examens aan de KU Leuven zijn beduidend moeilijker dan in het buitenland."

Mick Van Plateringen, Nederlandse student Filosofie aan de KU Leuven ijvert voor de afschaffing van de giscorrectie aan de KU Leuven zoals in Nederland. "De giscorrectie heeft een grote invloed op de moeilijkheidsgraad, wat zich weerspiegelt in mijn resultaten die gemiddeld 15 procent lager zijn dan bij andere examens."

De mondelinge examens vindt hij daarentegen een pluspunt. In Nederland zijn die zeldzaam wegens tijd- en geldgebrek. "De aanwezigheid van een prof zorgt ervoor dat je je kennis beter kan verwoorden, wat resulteert in betere resultaten. Ondanks deze examenvorm blijven de examens hier toch moeilijker."

Competitie

Ook in Canada zijn mondelinge examens zeldzaam en ligt de klemtoon op multiple choice en open vragen met korte antwoorden. Ana Villarreal Escudero, Canadese studente Mechanical Engineering

aan de Universiteit van Calgary, is zich bewust van het hoge competitiegehalte onder de studenten. "De resultaten van de provincie-examens bepalen je toegangsticket tot de universiteit. Daarna neemt de competitiegeest niet meer af."

Junior Geysens, student rechten aan de KU Leuven, is fan van het Fins systeem. In

"In Finland haalde ik vijftien procent meer"

JUNIOR GEYSENS
(RECHTENSTUDENT)

Finland zijn de examens gespreid over het hele semester en komen de herexamens vlak na de eerste zit. "Hoewel ik zelf niet zo veel last heb van stress, weet ik dat capabele medestudenten die de druk van de 'alles-of-niks-maand' januari niet aankunnen, wél zouden slagen in het Fins systeem. En eerlijk is eerlijk, ook ik behaalde in Finland 15 procent meer."

Katrien Akkermans, studente muziekpedagogie aan het Lemmensinstituut, bevestigt het belang van permanente evaluatie in Zweden. "De concrete feedback op het einde van iedere les stimuleert enorm waardoor je veel sneller groeit. Zo kom je aan het einde van het semester niet voor onverwachte verrassingen te staan."

Student

INTERVIEW **KOPMAN JARNO VAN HEMELN VAN DE LEUVENSE ZONNEWAGEN**

Perfecting Performance: Groep T's Solar Team

Het zijn opwindende tijden voor Groep T's Solar Team. De groep won met hun zelfgebouwde zonnwagen het brons in Abu Dhabi. Teamleider Jarno Van Hemelen vertelt over zijn ervaringen.

CAROLINE HERMANS

De grootste uitdaging van het Solar Team komt er echter nog aan: de World Solar Challenge in Australië in oktober 2015. Team Manager Jarno Van Hemelen schetst een beeld van wat het betekent student te zijn én deel uit te ma-

de ontwikkeling van de wagen. Naast dat technische aspect is er ook een zeer groot marketingaspect aangezien we alles zelf moeten financieren. Als je met een zekere ambitie aan de start wilt staan moet je wel over een redelijk budget beschikken. Anderhalf jaar van het project wordt

“Weet je vriendin het al?” is een grapje dat we vaak horen op een sollicitatie

ken van deze dynamische groep.

Student zijn en aan het hoofd staan van een ambitieus project als dit, het kan niet makkelijk zijn. Hoe ben je in deze functie beland?

Jarno Van Hemelen: «Aan het begin van mijn studie heb ik voor Groep T gekozen omwille van

dan besteed aan het ontwerp en de bouw van de wagen.»

Hoe combineer je deze rol met je studies?

Van Hemelen: «Wij splitsen onze master op in twee jaar en nemen daarnaast het postgraduaat 'Innoverend ondernemen' op. Iedereen kan dan zijn pro-

“We werken meer dan twee jaar aan de zonnwagen”

de interessante projecten die de school bood. De Solar Challenge zelf was altijd iets dat ik moeilijk te vatten vond, het leek me zo iets groots. Op goed geluk heb ik toch gesolliciteerd en ben ik aangenomen. Ik wou geen puur technische rol vervullen omdat ik na vier jaar ingenieurswetenschappen echt aan iets anders toe was. Daarom solliciteerde ik voor een meer marketinggerichte functie. Twee jaar lang werken wij aan een zonnwagen. We zijn in juli begonnen met ons onderzoek en

gramma invullen afhankelijk van interesse. We krijgen ook nog veel hulp van medewerkers uit de oudere teams. De ingenieurs die deelnamen in Abu Dhabi waren voornamelijk zij die vorige keer al in Australië meededen, omdat wij nog grotendeels in de examens zaten en de bouw van de nieuwe wagen heel wat logistiek vergt. Je hoeft niet zo veel vakken op te nemen, aangezien je je master in twee jaar opsplijst. We kunnen ook niet veel naar de les gaan, dus tijdens de examens is

Caroline Hermans

het serieus doorblokken zodat we direct terug naar de ontwerptafel kunnen. Ik denk dat ik nu meer aan het werken ben dan in mijn toekomstige job. Een grapje dat vaak op de sollicitatie terugkomt, is: “Weet je vriendin het al?”»

Perfectie

Wat willen jullie met dit project bereiken?

Van Hemelen: «Als team hebben we een zekere visie waarvoor we werken. Het absolute doel blijft deelnemen aan de World Solar Challenge, maar daarnaast willen wij ook mensen sensibiliseren rond het gebruik van groene energie en innovatie. Door

ons werk proberen we aan te tonen dat men ook in België technologie op topniveau kan voortbrengen. Onze wagen wordt immers gebouwd in samenwerking met meer dan honderd partners. Elk Solar Team pakt het anders aan. Wij besloten een wagen te bouwen die compleet betrouwbaar is. Daar focuste het vorige team ook op, maar daarnaast willen we nog de competitiviteit verhogen. Vandaar dat wij gekozen hebben voor de slogan *Perfecting Performance*.»

Wat maakt deze focus zo belangrijk?

Van Hemelen: «Je moet altijd een keuze maken bij het ontwer-

pen van de motor: snelheid of vermogen. In onze wagen wordt slechts één motor geïnstalleerd, wat betekent dat we naar alle waarschijnlijkheid een snelheid kunnen halen van 105 km/u. De vorige winnaar behaalde een gemiddelde snelheid van 90 km/u, wij proberen daarom net iets hoger te mikken. Een topsnelheid van 130 km/u is daardoor niet nodig. Een goede zaak, aangezien een hoge snelheid een veel lagere motorefficiëntie betekent. Met de nieuwe fusie zal er mankracht voldoende zijn om deze uitdaging tot een goed einde te brengen.»

Leuvense zonnwagen op podium in Abu Dhabi

Half januari behaalden de studenten van Groep T een derde plaats in de Solar Challenge van Abu Dhabi. Daarnaast sleepten de Leuvenaren de marketingaward in de wacht voor hun inspanningen inzake de promotie van het project.

De wedstrijd bestond uit twee dagen keuring, een kwalificatie op het Formule 1-circuit van Abu Dhabi en een driedaagse race van in totaal 1200 km. Het team vertrok met hoge ambities naar de Verenigde Arabische Emiraten. “Onze droom was de eerste vierwieler worden en daar zijn we ook in geslaagd. Met die derde plaats in het algemeen klassement hielden we zelfs enkele driewielers, die een voordeel hebben qua rol- en luchtweerstand, achter ons,” aldus de trotse teamleider, Thomas Sterken.

Die derde plaats heeft het team te danken aan een goede strategie en het uitblijven van pech onderweg. “We hebben voortdurend kunnen rijden en geen enkele lekke band gehad. Daarbij komt nog dat we het batterijverbruik perfect hebben ingeschat, waardoor we elke racedag afsloten met een zo goed als lege batterij.” Volgens Sterken was het enige noemenswaardige probleem het grote aantal verkeerslichten in het centrum van Abu Dhabi op de eerste

racedag, waardoor het team een aantal plaatsen verloor. “Onze wagen blinkt immers niet uit in acceleratie. We zijn evenwel blijven vasthouden aan onze strategie en hebben nadien veel tijd en plaatsen goedge maakt.”

Strategie

Die strategie werd in de praktijk omgezet door piloot Donaat Dieryck. Ook hij is enorm te spreken over de prestatie van het team. “De race was spannend door het feit dat we kort op elkaar startten en er wat inhaalmanoeuvres gebeurden. Toch zat ik redelijk ontspannen in de wagen. We hebben immers geen problemen gehad onderweg. Naargelang de race vorderde, werd het meer en meer duidelijk dat we een goede strategie gekozen hadden.”

Sterken kijkt dan ook positief terug op de Solar Challenge. “Het was de meest complete race ooit. Ons team bestond voor het eerst uit vier generaties en die verscheidenheid van jonge veulens en oude rotten heeft ons enorm geholpen, zowel op tactisch als op technisch vlak. Daarnaast was de wedstrijd ook veel spannender dan bijvoorbeeld die van Australië, waar je soms tien uur niemand ziet.” (mt)

Medisoc
ASW

**JOBBEURS
GEZONDHEIDSZORG**

25 februari 2015
12u - 17u 0
Universiteitsgebouw
Naamsestraat 22
15

WIJ EN EEN
TABLET!

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

Available on the App Store

PLAFOND FAKBAR LETTEREN BLIJFT VOORLOPIG HANGEN

“We zullen in elk geval vaker naar boven kijken nu”

Jeroen Baert

Fakbar Letteren sloot vorig semester af in mineur, toen er vijf gewonden vielen door een gedeeltelijk neergestort plafond. Inmiddels is het plafond opnieuw hersteld – maar is de student wel veilig?

NILS DEKEERSMAEKER

Met de start van het nieuwe semester staat ook fakbar Letteren klaar om zijn deuren te openen, dit keer met een spik-

splinternieuw plafond en een verhoogde waakzaamheid voor de veiligheid van de student. Verwachtingen staan hoog gespannen voor *de fak*, maar het team Letteren is er klaar voor, aldus Michiel Van

De Weerd, hoofdbeheerder van fakbar Letteren.

Over hoe het voorval vorig semester is kunnen gebeuren, heerst nog steeds onenigheid. “Het was waarschijnlijk een samenloop van omstandigheden die ervoor gezorgd heeft dat de structuur niet meer zo stevig was,” verduidelijkt Van Der Weerd. Aangezien vorige herstellingswerken dateren van amper vijf jaar geleden kan echter de vraag gesteld worden of het plafond toen wel correct geïnstalleerd werd.

Dat bevestigt hoofdbeheerder Van De Weerd, maar dat zou volgens een ander, oppervlakkiger principe gebeurd zijn. Nu heeft de technische dienst van de KU Leuven alle pleister uit het plafond gehaald en vervangen door een lattenconstructie. Die zou meer steun bieden aan de steunbalken in het plafond. Ook de andere plafonds werden nagekeken op zwakheden, maar die zouden er niet meer zijn.

In de loop van volgend semester heeft de hoofdbeheerder ook een check-up door de brandweer gepland, die kwam bij een eerder geplande check-up vorig semester niet opdagen. Had de controle dit voorval kunnen vermijden? “Ja, maar zelfs als je goed oplet kan zoiets gebeuren,” zegt Van De Weerd. Op de vraag naar de staat van het gebouw verzekert hij ons dat het oud, maar nog steeds heel stevig is. Een ouder gebouw brengt volgens Van De Weerd meer zorgen met zich mee. Er wordt wel tijdig samengewerkt met de KU Leuven, die het pand beheert, als een probleem zich zou voordoen. “We zullen alvast vaker naar boven kijken nu,” grapt de hoofdbeheerder.

Leegloop

Of het voorval invloed zal hebben op het aantal klanten bestaat nog geen duidelijk antwoord. Een leegloop verwachten ze bij Letteren echter niet. De bezoekers van het café lijken het voorval alvast niet te nauw aan het hart te laten komen. “Het is niet dat ik opeens schrik heb gekregen om in *de fak* te zijn. Als het plafond neerstort wordt het pas écht een feestje,” aldus een vaste klant die het incident duidelijk reeds achter zich heeft gelaten.

Extra veiligheidsmaatregelen werden door het bestuur van de fakbar niet ge-

nomen. “Iedereen van het team wordt aangespoord extra waakzaam te zijn voor eventuele problemen met het gebouw, maar veel meer kunnen we niet doen,” verklaart de hoofdbeheerder. Volgens hem was de Leuvense politie heel lovend over de reactie van de medewerkers tijdens het incident, en hebben ze getoond dat ze in staat zijn correct te handelen in dergelijke situaties.

Mocht het voorval zich herhalen, dan is de KU Leuven verantwoordelijk voor de materiële schade aan het gebouw. Voor lichamelijke schade aan de klanten is de fakbar apart verzekerd. “Uit deze ervaring kan enkel geleerd worden,” sluit Van de Weerd af.

Bij andere fakbarverantwoordelijken zit de schrik er voorlopig niet in. “Zo’n incident is natuurlijk een vervelende zaak, maar ik zie iets dergelijks niet meteen bij ons gebeuren omdat ons gebouw niet ver-

.....

“Het is niet dat ik opeens schrik heb. Als het plafond neerstort, wordt het pas écht een feestje”

.....

EEN KLANT VAN FAKBAR LETTEREN

gelijkbaar is met dat van Letteren,” zegt Wouter Leemans, verantwoordelijke van de fakbar Doc’s Bar.

Zij hebben geen nieuwe maatregelen genomen sinds het voorval bij Letteren, maar letten er wel meer op dat de maximumcapaciteit van het pand niet overschreden wordt en dat de nooduitgangen altijd volledig vrij zijn voor een eventuele evacuatie. Een concreet uitgewerkt noodplan is er echter niet, maar daar kan volgens Leemans in de toekomst door het incident bij Letteren zeker verandering in komen.

Met z’n allen aan het badmintonnen

Van 11 tot en met 15 februari vindt het EK gemengde landenteams badminton plaats in Leuven. Met enkele extra initiatieven hopen twee Leuvense studenten meer mensen aan te zetten tot de nobele sport met het racket en het pluimpje.

FRANK PIETERMAAT

“Voor onze masterproef doen we onderzoek om te kijken of sportevenementen mensen vaker aanzetten tot effectief participeren,” vertelt Lotte Semal, studente Bewegings- en Revalidatiewetenschappen. “Uit onderzoek blijkt

dat dat helemaal niet het geval is. Wij gaan na of je door *leveraging* dat effect wel kan creëren. We vragen ons af of we participatie op een andere manier kunnen bereiken, door bijvoorbeeld extra acties.”

Hiervoor steken Lotte en Hanne Sterkens een handje toe bij de

organisatie. “We werken samen met de Leuvense club KiLL en de federatie Badminton Vlaanderen. Wij helpen hen op de goede weg maar ze moeten het zelf realiseren,” aldus Hanne. “Een van de dingen die we doen, is een bon meegeven op het EK zodat ze nadien in de club kunnen gaan badmintonnen. Daarnaast zullen er inschrijflijsten zijn en een Belgian Beer cafe, met een soort *beer pong* die gelinkt is aan het badminton,” zegt Lotte.

“We hebben voor het EK badminton gekozen omdat we een

sport nodig hadden waar nog groei in mogelijk was,” zegt Lotte. “Badminton is niet zo populair om in clubverband te beoefenen terwijl veel mensen het wel graag doen Er is nog veel potentieel.” “Het is ook laagdrempelig,” vult Hanne aan. “Iedereen kan wel badmintonnen en je kan ook meteen mee.”

Ook aan de studenten wordt gedacht. “Op donderdag is het studentenavond. In de toegangsprijzen van vijf euro zijn twee gratis consumpties inbegrepen. Daarnaast kunnen studenten zich

flexibel inschrijven om mee te badmintonnen bij KiLL. In plaats van een volledig jaar kunnen ze er bijvoorbeeld voor kiezen om voor drie maanden in te schrijven en dat aan aangepaste prijzen. Badminton is op het Sportkot heel populair bij de studenten, maar eens per week kunnen ze bij KiLL terecht en is het ook heel goedkoop.”

EK gemengde landenteams Badminton, van 11 tot en met 15 februari in Sportoase Leuven. Meer info: www.badmintonvlaanderen.be

8 januari
Ladeuzeplein**Solidariteit met
Charlie**

Na de verschrikkelijke aanslag op het tijdschrift *Charlie Hebdo* in Parijs organiseerden een veertigtal studenten een solidariteitswake op het Ladeuzeplein. Mét cartoons en *Je suis Charlie*.

Zelfs zo
studente
Leuven
van jwe
vier eve
luisterde
en vakan
ode op.

Beeld Kalin
Thomas TH
Simon Lec

5 februari
Gasthuisberg**Bezoek Koningin
Mathilde**

Koningin Mathilde bracht een bezoek aan Gasthuisberg, waar ze een congres rond kankeronderzoek bij zwangere vrouwen feestelijk inhuldigde. De koningin ontmoette onderzoekers, woonde de openingszitting bij en zette de gezichten van het steunfonds (foto links) in de bloemetjes.

Gesteld

nder
en was
een drukte
elste. Deze
nemenen
en de blok-
ntieperi-

na De Blauwe,
nielemans,
lercq

2 februari
Grote Markt

Patroonsfeest

Deze kleurrijke stoet is geen
verbod voor carnaval, maar
de Leuvense professoren op weg
naar de kerk. Daar werd het pa-
troonsfeest van de KU Leuven
ingezet met een viering geleid
door aartsbisschop André Leo-
nard.

7 februari
Diestestraat

Actie Infrabel

Infrabel, dat het spoorwagennet
beheert, organiseerde een ac-
tie tegen spoorlopen. Dat fenomeen
zorgt jaarlijks voor tientallen
doden en uren vertraging. In de
Diestestraat bracht het bedrijf met
een ludieke actie het probleem
onder de aandacht.

Dossier Radicalisering

Moslimstudenten “Natuurlijk botsen we”

Voor vicerector Katlijn Malfliet is de dialoog met IMSAL, de vereniging van Leuvense moslimstudenten, belangrijker dan ooit. “Er zijn niet alleen religieuze, maar ook culturele verschillen,” klinkt het daar.

MARGOT DE BOECK EN SAM RIJNDERS

“Is er een clash? Natuurlijk,” reageert voorzitter Ahmad Khaled van IMSAL op de gebeurtenissen in Parijs begin januari. “Als je iemand wil beledigen, kan dat. Maar het mag niet te ver gaan. We hebben het recht om ons beledigd te voelen. Wat van belang is, is hoe daarmee om te gaan. Deze reactie was fout,” stelt Khaled.

De meeste leden van IMSAL zijn internationale studenten, waardoor de samenstelling vaak wisselt. “Onze missie is om het belang van kennis te benadrukken. Je kan de Koran lezen zoals je wilt, het is altijd een knip-en-plakspel. Het is belangrijk zo veel mogelijk van de situatie te kennen waarin de tekst tot stand kwam om hem correct te interpreteren,” vertelt Khaled.

“Dialoog is dus de oplossing. Het is niet de eerste keer in de geschiedenis dat verschillende bevolkingsgroepen harmonieus samenleven. Het is niet wij of zij. Er bestaat geen 100 procent juiste oplossing. Er zal nooit iemand zijn die kan zeggen “nu is het voorbij”, zoals dat in Parijs is geprobeerd.”

“Elke goede religieuze overtuiging is radicaal”

VICERECTOR KATLIJN MALFLIET

Toch lijkt het moeilijk om jongeren te bereiken die niet zo makkelijk toegang hebben tot kennis als universiteitsstudenten. “Een keer per jaar hebben we een infostand op het stadhuis waar we vragen over de islam beantwoorden. Dat is natuurlijk niet genoeg. We hebben echter niet genoeg tijd. We zijn ook studenten, die hier moeten studeren.”

Homoseksualiteit

Ook vicerector Diversiteit Katlijn Malfliet vindt dialoog met de moslimgemeenschap noodzakelijk. “De KU Leuven moet niet interveniëren. Er is wel nood aan een vertrouwenspersoon als gesprekspartner. Met hem moeten we snel in contact kunnen komen als er iets gebeurt.”

Een dialoog is echter niet altijd even evident. Vicerector Malfliet omschrijft zichzelf als feministisch activist. “In onze culturele context geldt dat vrouwen op een bepaalde manier worden benaderd. Men geeft zowel mannen als vrouwen een hand. Bij IMSAL heerst wel de openheid om daarover te praten.” “Vrouwen vormen al een derde van ons bestuur,” reageert Khaled. “Het probleem is dat de vrouwen in Leuven geen eenduidig profiel hebben, het is dus moeilijker hen te verenigen.”

Malfliet heeft het er vooral moeilijk mee dat mannen en vrouwen in verschillende gebedsruimten moeten bidden. Volgens haar hebben mensenrechten steeds voorrang op culturele verschillen.

“Wanneer je iemand belangrijk ontmoet, wil je al je aandacht op die belangrijke persoon vestigen. Wanneer je bidt, wil je dus met al je aandacht bij Allah zijn. Bij het bidden voel je je daarom het meest comfortabel naast een man. Naast een vrouw kan je denken “Wat is ze mooi”, en dan ben je nog altijd verbonden met deze wereld,” licht Khaled toe. Vrouwen zijn volgens de leden van IMSAL geen tweede klasse in de Islam. “Op veel punten zijn vrouwen net belangrijker dan mannen. Als je met de vrouwen zelf praat over het dragen van de hoofddoek en het bidden achter de mannen, ontdek je dat dat is wat zij willen. Wij respecteren zo hun privacy.”

Ook homoseksualiteit blijft een belangrijk cultureel verschil. “Homoseksualiteit is een zonde. Natuurlijk mag je met een homoseksueel praten. Hij is een mens en zo behandelen hem. Als je hem wil veranderen, moet je met hem praten,” verklaart Khaled.

Fout is fout

Zowel Malfliet als Khaled staan afkerig tegenover het gebruik van de terminologie radicalisering, al is dat wel om verschillende redenen. “Ik ben ervan overtuigd dat elke goede religieuze overtuiging radicaal moet zijn. Christus was radicaal in de manier waarop hij de maatschappij op de korrel nam, en was daarin revolutionair. Radicaal zijn is niet verkeerd, maar dan wel in de zin van wortelen hebben, en kritisch zijn. Dat is iets anders dan fundamentalisme en extremisme,” ijvert Malfliet.

Khaled vindt dat de daders geen moslims zijn. “Je bent een moslim, of je bent het niet. Deze personen claimen dat ze moslim zijn, maar kwaad wordt niet gerechtvaardigd binnen de islam, ook al ben je moslim. *Salaam aleikum*, onze begroeting, betekent ‘vrede zij met u’. Fout is fout. Je bent altijd verantwoordelijk voor je eigen daden.”

“Deze mensen zijn alle vertrouwen kwijt”

Waarom grijpen jongeren naar de wapens? Journalist Annabel Van den Berghe en socioloog Nadia Fadil zoeken naar antwoorden. Eerste les? Dé oorzaak bestaat niet. **Margot De Boeck en Sam Rijnders**

Decennialange discriminatie

Socioloog Nadia Fadil weigert om over radicalisering te spreken. “Dit is een vertrouwenscrisis. Deze mensen geloven niet meer in onze maatschappij, haar instellingen en haar waarden.” De oorzaak? “Decennialange islamofobie en discriminatie.”

Daar is niet iedereen het mee eens. Zo hebben radicalisering en discriminatie volgens Vlaams minister van Gelijke Kansen Liesbeth Homans (N-VA) niets met elkaar te maken. Socioloog Marion Van San gelooft er ook niet in. Veel van deze jongeren zijn juist hoogopgeleid en goed geïntegreerd, merkte zij tijdens een hoorzitting in het Vlaams Parlement op.

“Alles hangt af van wat je discriminatie noemt,” reageert Fadil. “Zelfs hoogopgeleide jongeren met een migratie-origine

moeten bijvoorbeeld hun achternaam veranderen om een job te vinden. Daardoor verliezen ze hun vertrouwen in een instelling als het hoger onderwijs, want hun inspanningen lonen niet.”

In de Islamitische Staat voelen die jongeren zich wel thuis. “Het is een revolutionair alternatief, gestoeld op andere principes, ook al vinden u of ik die verwerpelijk,” zegt Fadil.

Journalist Annabel Van den Berghe ziet een verband, maar wil niet verabsoluteren. “Natuurlijk is er discriminatie en zijn sommige jongeren daardoor makkelijker te ronselen. Maar niet alle slachtoffers van discriminatie trekken naar Syrië.” Wel ziet zij ook een zoektocht naar een gemeenschappelijke identiteit.

Dossier Radicalisering

Geopolitieke chaos

Zonder het machtsvacuüm in Syrië of Irak was er überhaupt geen Islamitische Staat. Fadil: “De wereld is een puinhoop en de zogenaamde oorlog tegen het terrorisme heeft alleen nog meer instabiliteit gecreëerd.”

“We kunnen dankzij de globalisering goedkoop olie kopen en naar Egypte reizen, maar zetten onze oogkleppen op voor de negatieve kanten,” verwoordt Van den Berghe het. “Toen Assad (*Syrische dictator Bashar Al Assad, red.*) vreselijke misdaden pleegde en onze overheden niets deden, namen jongeren het heft in eigen handen. In Libië zijn we wel tussengekomen, in Syrië niet. Dan is die verontwaardiging toch logisch?”

Sociale media

Tot slot zorgen sociale media voor een makkelijke verspreiding van het gedachtegoed van IS. “Iedereen kan zich er opwerpen als gezaghebbende stem,” zegt Fadil. Omdat de islam geen hiërarchische structuur zoals het katholicisme heeft, is het moeilijk zulke zelfverklaarde islamkenners tegen te spreken.

Volgens Van den Berghe heeft ons onderwijs de digitale revolutie gemist. “Op internet kunnen jongeren gruwelijke dingen zien, maar op de schoolbanken krijgen ze daar geen antwoord op of context rond.” Pas aan de universiteit leren we voor het eerst kritisch nadenken. “Ons curriculum is hopeloos verouderd.”

Wanneer scholen wel aandacht besteden aan sociale media, is het vaak repressief. Zo kwam een Aalsterse school vorige week in het nieuws omdat ze Facebookprofielen van leerlingen zou controleren. “Normale sociale controle,” noemde burgemeester Christoph D’Haese (N-VA) dat. “Eigenlijk is het op kleine schaal hetzelfde als militairen op straat zetten,” analyseert Van den Berghe. “We veroordelen, in plaats van de dialoog aan te gaan.”

Knip-en-plak islam

Dat dit geweld niet inherent is aan de islam, daarover zijn onze gesprekspartners het eens. Als de islam al een oorzaak is, dan is het een gebrekkige kennis van de islam, zoals filosoof Rachid Benzine eerder in *Veto* stelde.

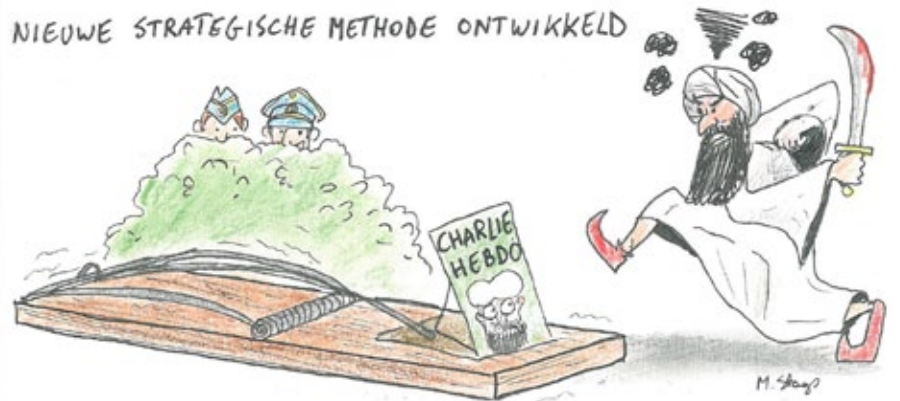
“De islam is helemaal geen haatdragende religie,” reageert Van den Berghe fel. “De religie wordt hier als een excuus gebruikt voor barbaarse praktijken. Veel van deze jongens en meisjes spreken geen Arabisch en hebben geen notie van de koran.”

“In mijn eigen onderzoek merk ik dat wie sterk met de islam bezig is, makkelijker deze standpunten kan nuanceren,” bevestigt ook Fadil de stelling van Benzine. Talloze moslimgeleerden veroordelen dan ook het geweld. “Na de aanslag

in Parijs, zei de leider van Hezbollah, nochtans een terroristische organisatie volgens de EU, dat de daders de profet meer kwaad hebben gedaan dan de cartoonisten van *Charlie Hebdo* ooit konden doen.”

Maar die gematigde stemmen worden zelf verdacht gemaakt, merkt Fadil op. “Ze worden zelf voortdurend voor terrorist uitgemaakt. Denk maar aan Dyab Abou Jahjah. Wie een genuanceerd standpunt heeft over de sharia, nagelen we aan de schandpaal. Er is geen ruimte meer voor een orthodox geloof, al moet dat toch kunnen in een pluralistische maatschappij?” Volgens Fadil zijn deze bruggenbouwers een belangrijk deel van de oplossing.

Toback: “Het verkeer maakt nog steeds meer doden dan terreur”

Deze dinsdag bespreekt de commissie Veiligheid van de Leuvense gemeenteraad de terreurdreiging in een besloten zitting. De politie neemt ook bijkomende maatregelen. Al relativeren alle betrokkenen. “Leuven is Vilvoorde of Antwerpen niet.”

SAM RIJNDERS EN NIKO WUYTS

“Dinsdag zal de politie bijkomende maatregelen toelichten tijdens een besloten commissievergadering,” laat commissievoorzitter Renate Hufkens (N-VA) weten. Die maatregelen passen in het anti-terreurplan van haar partijgenoot en minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon (N-VA).

“Na de gebeurtenissen in Verviers hebben wij onder andere onmiddellijk extra patrouilles uitgestuurd,” legt perscommissaris Marc Vranckx uit. Aan het hoofdkantoor aan de Philipssite geldt ook een parkeerverbod en het kogelwerende glas aan de commissariaten is naar beneden. Alle agenten dragen ook kogelvrije vesten, wanneer ze op patrouille gaan.

Al gaat de Leuvense politie niet zo ver als haar collega’s in andere zones. Daar worden snelheids- en andere controles geschrapt, uit angst voor aanslagen op het politiepersoneel. “Hier gaat alles door,” bevestigt Vranckx. “Vorig weekend nog hadden we een uitgebreide actie in de uitgaansbuurt. Wel sneuvelt er hier en daar een controle, omdat we de mensen nodig hebben voor een speciale actie.”

Toch beschikt de politie volgens Vranckx over voldoende middelen. “Wij zijn een van de grootste politiezones van Vlaanderen. Wij kunnen wel wat aan.” Dat bevestigt burgemeester Louis Tobback (sp.a). “Maar als men vanuit Brussel bijvoorbeeld meer beveiliging van politiekantoren oplegt, wordt dat wel vervelend op den duur.”

Peshmerga

De politie neemt ook preventieve maatregelen. “De wijkinspecteurs zijn erg belangrijk daarin,” legt Vranckx uit. “Zij staan op het terrein, zijn aanspreekbaar en hebben een specifieke opleiding gekregen om radicalisering te herkennen.” Met onderwijsinstellingen, jeugdwerkers en de moslimgemeenschap is er regelmatig overleg.

Een meldpunt radicalisering, zoals in andere gemeenten, ontbreekt. “Als je blijft, laat dat zo,” zucht Tobback. “Ik stel voor dat men eens al die meldpunten inventariseert. Dan zullen ze snel tot de conclusie komen dat eentje meer dan genoeg is.” Wel moet er volgens Hufkens snel een actieplan ter preventie komen.

Voorlopig lijkt het in Leuven wel mee te vallen met die radicalisering. “Enkele media berichtten eerder over één Syriëstrijder, een hoogopgeleide veertiger uit Kessel-Lo. Meer weet ik ook niet,” zegt Hufkens.

“Wat is dat trouwens, radicalisering?” vraagt Tobback zich af. “Er wonen hier een honderdtal mensen van Koerdische origine. Stel dat eentje daarvan met de *peshmerga* vorige week Kobani (*Koerdische stad in Syrië die IS belegerde, red.*) heeft bevrijd. Dat is dan toch een geradicaliseerde Syriëstrijder, maar moeten we die niet ontvangen op het stadhuis?”

Paratheater

De burgemeester relativeert dan ook het probleem. Eerder zag hij in *De Morgen* “geen reden om zich met het afleggen van verklaringen hierover als burgemeester interessant te maken.” In tegenstelling tot zijn partijgenoot Hans Bonte uit Vilvoorde en Antwerps burgemeester Bart De Wever, mengt Tobback zich niet in het debat.

“Ik ben pissig over mensen die theater spelen met paracommando’s, maar ondertussen op de lokale politie besparen”

LOUIS TOBBACK
(LEUVENS BURGEMEESTER, SP.A)

“Daarmee bedoelde ik niet dat zij spelletjes spelen,” legt hij uit. “Ik ben er wel pissig over dat men aan de ene kant theater speelt met paracommando’s, maar aan de andere kant de middelen voor de lokale politie met twee procent inkrimpt. Dat betekent al gauw een patrouille minder.”

“De situatie hier is dan ook absoluut niet te vergelijken met die in Vilvoorde of Antwerpen,” klinkt het bij Hufkens. “We moeten niemand nodeloos verontrusten.”

Over dat laatste is iedereen het eens. Tobback zelf verwijst naar de Nederlandse televisiepresentator Matthijs Van Nieuwkerk. “Hij gaf in zijn programma *De Wereld Draait Door* toe dat hij nu sneller naar huis fietst dan vroeger. Wel, het verkeer maakt nog steeds meer doden dan terreur.”

Sociaal

ALMA-CEO DANIËL LIPS BLIKT TERUG OP EEN BEWOGEN JAAR

“Ik moet Veto feliciteren”

Thomas Thielmans

kot of warmen maaltijden van thuis of uit de Delhaize op. Als Alma moeten we meer bieden dan een microgolf. Alma moet een belevenis zijn. We moeten dichtbij de studenten staan.»

Kritische klanten

Helpt het wel om prijzen te verhoogen als je meer maaltijden wil verkopen?

Lips: «We worden niet onnodig duurder, integendeel. Maar Alma heeft al te lang stilgestaan. Alma moet vernieuwen. Voor die vernieuwing en investeringen zijn centen nodig. Trouwens, onze goedkoopste maaltijd kost nog steeds maar 3,20 euro. Nergens anders kan je voor die prijs hetzelfde eten. Nog goedkoper worden, kan alleen met meer subsidies.»

Binnen LOKO circuleert het idee om verschillende tarieven te hanteren voor beurs- en andere studenten. Misschien kunnen zo alsnog de prijzen voor sommigen dalen?

Lips: «Dat is een denkpiste, maar niet meer dan dat. Hoe gaan we een evenwicht vinden tussen onze sociale rol en rendabiliteit? Wel is een kritische massa klanten nodig, en mogen verschillende tarieven geen stigmatiserend effect hebben. Ik kan me inbeelden dat mensen zich niet graag aan de kassa als beursstudent kenbaar maken.»

Pseudo-activisme

U zet sterk in op marketing, bijvoorbeeld filmpjes op sociale media en foodtrucks. “Blij dat ze door het ontslag van Freddy geld hebben voor zulke blitse filmpjes,” klonk het op Facebook. Terecht?

Lips: «We zetten sterk in op de sociale media, en doen absoluut niet te veel aan marketing. Maar je mag de zaken niet mengen. Elk ontslag betreurt ik, en afscheid nemen doet pijn. Er werken hier trouwens nog meer dan duizend tevreden Freddy's (*Freddy was een populaire werknemer die in december 2013 ontslagen werd, red.*).»

«We komen van nul en hebben nu duizenden volgers op Twitter en fans op Facebook. Dat komt door keihard te werken. Steven Van Belleghem (*trendwatcher, zie Veto 4110, red.*) was onder de indruk. Met initiatieven als de *foodtruck* willen wij ook dicht bij de studenten staan. Als ze moeilijk hun weg naar Alma vinden, waarom niet naar hun gaan? Het is hip en een snelle hap. Zo zal ook het aantal maaltijden stijgen. In deze blok- en examenperiode was de *foodtruck* goed voor 5 procent van onze omzet.»

“Er werken hier nog meer dan duizend tevreden Freddy's”

Op jullie andere campagne, de pseudo-activisten van LOCO, was er nog meer kritiek. LOKO was vooraf niet ingelicht.

Lips: «Daar moet ik eerlijk gezegd *Veto* mee feliciteren (*deze krant ontmaskerde als eerste het ersatzactivisme, red.*). Jullie waren het enige persmedium dat er niet is ingelopen.»

«Ik schrok er zelf van hoe viraal die campagne ging. Het moest humoristisch zijn en was inderdaad grensverleggend, maar dat moet ook kunnen. We hebben achteraf met LOKO gesproken, maar wanneer je zo'n grote actie voert, moet

“Ik ben een coach, geen wonderdokter”

je die toch geheim kunnen houden?»

De actie trok veel aandacht, maar wisten studenten achteraf wel dat het reclame voor Alma was? Ook dat is essentieel voor geslaagde marketing.

Lips: «Dat weet ik niet. Maar wat ik wel weet is dat Alma 600 stille blokplekken voor studenten heeft gecreëerd. Alma heeft 600 extra stopcontacten geplaatst, zodat laptops en smartphones opgeladen konden worden. Dat is een zware inspanning, en daardoor staan we heel dicht bij de student.»

Vaarwel tonijn

Een stuk in deze krant nam het duurzaamheidsbeleid van Alma onder de loep. Dat kon beter, luidde de conclusie.

Lips: «Wanneer je zoals ons in een financieel ongezonde situatie zit, heb je één reflex: overleven. Heel belangrijk, maar is dat het enige? Nee, en in dat artikel heeft men geprobeerd uitspraken in mijn mond te leggen, als zou winst belangrijker zijn dan ecologie of ons personeel.»

“Er wordt misschien te veel gefocust op de prijs, en niet genoeg op duurzaamheid,” zei ook Jan De Vriendt, hoofd van de Raad voor Studentenvoorzieningen, in dat artikel.

Lips: «Duurzaamheid heeft een prijs, letterlijk en figuurlijk. Als er consensus is om duurzaamheid te subsidiëren, dan is dat geen probleem. Maar je kan niet én spotgoedkoop én ontzettend duurzaam zijn. Iedereen wil lekker en gezond stooftvles. Dan kan je dat goedkoop importeren uit Latijns Amerika, of stukken duurder aankopen bij een boer om de hoek.»

«Op vraag van de studenten van Bios (*studentenkring Biologie, red.*) zullen we trouwens geen tonijn meer serveren. Voor zo'n beweging ben ik erg dankbaar. Het toont dat studenten met Alma bezig zijn en er het beste mee voor hebben.»

Een marketingcampagne die bij de Leuvense studentenraad LOKO in het verkeerde keelgat schoot en in vandalisme uitmondde. Duurzaamheid die alleen op papier zou bestaan. Maar ook: positieve cijfers, eindelijk. Daniël Lips, CEO van studentenrestaurant Alma, blikt terug op een bewogen jaar.

SAM RIJNDERS EN
TOM OTTEN

Laat ons beginnen met felicitaties. Het recept-Lips werkt. Waar Alma twee jaar geleden nog 250.000 euro verlies draaide, maken jullie nu winst.

Daniël Lips: «Bedankt daarvoor, maar het recept-Lips bestaat niet. Ik ben een coach, geen wonderdokter. Al kwam mijn ervaring in crisis-

management van pas. Toen ik begon, bedroeg het operationele verlies 278.000 euro. Dankzij de inspanningen van het hele team is dat nu een winst van 6.000 euro.»

Toch is het niet alleen rozengeur en maneschijn. Het aantal maaltijden blijft teruglopen.

Lips: «Dat is een bezorgdheid. Kijk, elke student is een kind van zijn tijd. Studenten koken nu op

SOS Blok wast af, zet koffie en buikdanst

De voorbije weken waren voor veel studenten gevuld met examenstress en vertwijfeling. Voor heel wat onder hen bood SOS Blok soelaas.

ELINE HOOGMARTENS

SOS Blok rukte voor het derde jaar op rij uit om aan de uiteenlopende noden en *guilty pleasures* van studenten te voldoen. Het project van studentenkoepel LOKO kent zijn roots in het radioprogramma *Oh oh studentiko* van Radio Scorpio. Motor achter de studentenbrigade is Gerrit Willems, coördinator communicatie van LOKO.

Afwassen, boeken naar de bib brengen en koffie zetten voor anderen, het is eens wat anders dan uitrusten na de examenperiode en genieten van de herwonnen vrijheid. “Mensen

verklaren mij gek wanneer ze horen dat ik dit nog doe na een zware periode van examens”, glimlacht Willems.

Koffie met Torfs

“Maar we wassen niet louter af, de verzoeken zijn heel gevarieerd. Zo brengen we belegde broodjes en buikdansen we”, legt hij uit. “We hebben zelfs een oproep gekregen van een meisje om een lief te zoeken.”

Gerrit is niet alleen. Hij kan rekenen op enkele andere vrijwilligers van LOKO en studenten zonder examens mét het hart op de juiste plaats. Die blijken toch niet gemakkelijk

te vinden, meteen een reden waarom de SOS Blokactie met een week werd ingekort in vergelijking met vorig jaar.

Dan maar blokfrustraties uiten en taart eten bij Rik Torfs. De rector van de KU Leuven stak op 23 januari heel wat studenten een hart onder de riem in het leercentrum Agora. “Een

“Een meisje vroeg zelfs om een lief te zoeken”

GERRIT WILLEMS
(COÖRDINATOR SOS BLOK)

beetje zoals bij de bomma op bezoek gaan”, klinkt het bij Willems.

Maar de riem mag best stevig worden aangetrokken. De studenten beseffen dat ze ook zelf moeten plannen en verantwoordelijkheden opnemen. Dat verklaart deels het dalend aantal oproepen. Daarnaast bereikt de verlegen student SOS Blok liever via een anonieme mail dan via de Facebookpagina van LOKO.

Om deze aarzeling te overwinnen, trekt SOS Blok zelf met koffie en zelfgemaakte soep door de sneeuw naar studiecetra zoals de Agora. Een welgemeende merci en een hartelijke lach motiveren Willems en zijn SOS Blokteam. “Al heeft een massage ook wel hetzelfde effect,” knipoogt Willems.

FOTOTENTOONSTELLING ALL OUR YESTERDAYS

"There are two people in every photograph: the photographer and the viewer"

Kalina De Blauwe

Historiek en authenticiteit. Twee ingrediënten die onlosmakelijk met topfotografie verbonden zijn. De belichaming van deze ingrediënten komt men tegen bij de tentoonstelling All our yesterdays. Life through the lens of Europe's first photographers van EuropeanaPhotography.

JONAS POTEMANS

EuropeanaPhotography is een samenwerking tussen negentien vertegenwoordigers uit dertien landen, waarbinnen men hoogstaande fotografische collecties uit archieven, openbare bibliotheken, fotomusea en foto-agentschappen bijeenbrengt. Tussen februari 2012 en januari 2015 werden meer dan 430000 foto's gedigitaliseerd, om deze via Europeana - Europa's digitale erfgoedbibliotheek - te ontsluiten.

De collectie van EuropeanaPhotography bevat honderd jaar topfotografie, van oeroude beelden geschoten door de allereerste fotografen zoals Talbot en Daguerre tot beelden van de aanvang van

Wereldoorlog II. Ook de Eerste Wereldoorlog komt aan bod en dat geeft de tentoonstelling een Belgische tint. Zo treft men nieuw en historisch beeldmateriaal uit het Leuvens stadsarchief aan.

De fotografen zoeken met de bezoeker de betekenis achter het doek

Naast nieuw Belgisch getint werk ontdekt de bezoeker eveneens nooit eerder vertoond beeldmateriaal uit de Europese geschiedenis. Deze meesterwerken verdeelde men in vier categorieën. Locaties zoals het Barcelona van Antoni Gaudí en landschappen zoals van de Westhoek na Wereldoorlog I vormen het eerste thema.

Portretten van hoogwaardigheidsbekleders zoals Giuseppe Garibaldi en beelden van banale, dagdagelijkse scènes beslaan het tweede thema. Ontwikkelingen in de geschiedenis van het Avondland, zowel op politiek - als op militair vlak, treft men bij het derde thema aan. Het vierde en laatste thema geeft de evolutie van het Europese continent, zoals de industriële revolutie en de vrouwenemancipatie, weer.

Verborgen

Deze vier overlappende thema's, die honderd jaar oud beeldmateriaal projecteren, geven de bezoeker niet enkel een inkijk in het verborgen en vaak verloren verleden, maar vertolken eveneens op een briljante manier het aanwezige vakmanschap van de pioniers van de fotografie.

Fotografen die zowel de meest aangename als de meest

duistere kanten van de wereld vastleggen, slepen de bezoeker mee in de zoektocht naar de betekenis achter het doek. De verhalen, die het beeldmateriaal terug tot leven trachten te wekken, geven de expositie meer dan extra pigment.

De thema's tonen het vakmanschap van de pioniers van de fotografie

EuropeanaPhotography is met All our yesterdays erin geslaagd naast een ode aan het vakmanschap en de passie van Europa's eerste fotografen te brengen, eveneens dat gevoel - door middel van een inspirerende tentoonstelling - aan de bezoeker over te brengen.

De tentoonstelling loopt nog tot 15 maart in de Campusbibliotheek Arenberg en bibliotheek Tweebronnen.

Recensie

The Music of Enrico Pieranunzi

Vorbij woensdagavond concerteerde het Brussels Jazz Orchestra in Schouwburg/30CC. Op het programma stond de betoverende muziek van Enrico Pieranunzi.

CAROLINE HERMANS

Arrangeur Bert Joris bewerkte het repertoire van de Italiaanse pianist en componist voor het BJO. België's strafste bigband, zestien man sterk, tilde de muziek naar een hoger niveau.

Het was een bijna magisch beeld: het Brussels Jazz Orchestra in het duister omringd door rokerig paars licht. Zo begonnen de muzikanten aan hun repertoire. Ze werden vervoegd door Bert Joris en Pieranunzi zelf, 'het genie aan de piano'. Al vanaf het eerste nummer deed het Brussels Jazz Orchestra haar topreputatie eer aan. De door hen geproduceerde noten rolden als druppels water feilloos in elkaar over. Eens in het donker, was het bijna onmogelijk zich niet in het Amerika van de jaren '30 te wenen.

Het concert ging van start met een aantal serieus swingende nummers zoals die men

"You are many people" in gebroken Engels was een van de hoogtepunten

van het klassieker bigbandgenre gewoon is. De muziek vloog je bijna letterlijk om de oren. Hoewel de enkele rustigere nummers die daarna volgden een verrassend contrast vormden met de uitbundige schwing van de rest van het repertoire, werd het nooit eentonig.

You are many people

De ster van de avond was natuurlijk Enrico Pieranunzi, die het grootste gedeelte van de avond gepassioneerd gebogen over zijn piano zat. Enkel om zijn composities van een mondelinge introductie te voorzien, verliet hij die positie. Toen de lichten even aangingen en hij zich naar het publiek keerde, was zijn verbaasde 'You are many people' in gebroken Engels ook een van de komische hoogtepuntjes van de avond.

Een andere opvallende verschijning was Toni Vitacolonna, de drummer van het Brussels Jazz Orchestra. Met zijn zeventwintig jaar is hij de jongste van het orkest, maar hij houdt zijn ervaren collega's vlot in het gareel. Zijn uitbundige slagwerk gaf de muziek en de rest van het orkest een dynamische en dramatische toets.

Muzikale dialoog

Het grote geschut behielden de muzikanten duidelijk voor het laatst. De apotheose duurde maar liefst twintig minuten. Contrabas, trompet, drums, saxofoon, piano en trombone kregen een solomoment, maar gingen ook geregeld de muzikale dialoog aan. Zelfs een trio van trombone, saxofoon en trompet werd in de strijd gegoid.

Het publiek werd daarna voor het laatste applaus nog beloofd met een feëriek bisnummer dat de luisteraars bijna gehypnotiseerd achterliet. Ondergetekende gaat bij een volgende gelegenheid zeker terug.

Cultuur

DE MINISTER EN DE THEATERMAKER IN DE CLINCH DUBBELINTERVIEW SVEN GATZ

“Kunstenaars laten kansen liggen do

Vorige week werd de landschapstekening van de Leuvense culturele sector voorgesteld. Auteur Stijn Devillé schetste het portret van een ondernemende en jonge sector, een boodschap die bij minister van Cultuur Sven Gatz (Open Vld) in goede aarde viel.

JASPER VAN LOY EN
EVELYNE VAN HECKE

Het is een warm weerzien tussen Stijn Devillé, artistiek leider van Leuven's stadsgezelschap Braakland/ZheBilding, en Sven Gatz (Open Vld). De heren hebben elkaar eerder die week al gesproken op het OKO (Overleg Kunstenorganisaties, het overkoepelend orgaan van de organisaties die binnen het Kunstendecreet vallen) en wanneer u dit interview leest, is de minister op weg naar Leuven voor een uitgebreid werkbezoek.

Sven Gatz: «Ik heb het zelf gesuggereerd. De deur wordt hier platgelopen door gezanten uit Brussel, Antwerpen en Gent. Op een Leuvense vertegenwoordiger was het wachten tot Stijn dit jaar. Een *crash course* van het Leuvense cultuurlandschap drong zich op.»

“De kunsten kunnen van de bedrijfs-wereld leren en omgekeerd”

STIJN DEVILLÉ
(ARTISTIEK LEIDER BZB)

Waarom bleef die ontmoeting zo lang uit?

Stijn Devillé: «De meeste organisaties in Leuven zijn nog maar tien tot vijftien jaar bezig en moeten nog veel dingen leren. Een van die dingen is dat het belangrijk is om een gesprek aan te gaan met je beleidsmakers. Je kunt wel alles neerschrijven in een dossier, maar het is heel anders als je je verhaal ook kunt vertolken.»

Trein

Ook in de berichtgeving rond de cultuurbesparingen kwamen vooral de drie grote steden aan bod. Wat doet het beleidsplan met een jonge culturele sector zoals die van Leuven?

Deville: «Het is vooral een bevestiging van een evolutie die al veel eerder begonnen is. In de grote steden begon de kunstensector in de jaren '80 te bloeien, met als gevolg dat in de jaren '90

iedereen zijn geld veroverd had en de centen op waren. (lacht).»

«Organisaties die daarna instroomden, zoals de meeste in Leuven, hebben het daardoor altijd al moeilijk gehad. Het enige wat je kan doen om die organisaties te steunen, is snoeien in het budget van de oudere organisaties. Die hebben al een goede werking, wat de oefening delicaat maakt.»

«Daarna kwam de beweging van Bert Anciaux (*sp.a, red.*), die het budget uitbreidde, maar zo ook de sector. Nu het budget terug kleiner is geworden, blijven jonge organisaties kleiner dan oudere organisaties. Voor de allernieuwste initiatieven is het nog moeilijker geworden.»

Gatz: «In de jaren '90 gebeurde in Leuven voornamelijk een aantal dingen rond de universiteit en het Festival van Vlaanderen. Initiatieven als M-Museum Leuven en OPEK kwamen later en hebben zo net de trein gemist.»

Deville: «Dat heeft te maken met zowel het beleid van de stad als van de Vlaamse overheid.»

Gatz: «Louis Tobback heeft heel goed ingezet op stadsontwikkeling, maar ik heb nooit de indruk gehad dat cultuur daarin bovenaan staat. Dat is pas achteraf gekomen. Als er vandaag een landschapstekening op tafel ligt, is dat deels op uitnodiging van het kunstendecreet. Tien jaar geleden was dat veel moeilijker geweest.»

Deville: «Dat klopt, maar de rol van Tobback mag niet onderschat worden. Voordat hij burgemeester was, was enig cultuurbeleid volledig afwezig. De eerste keer dat ik bij de toenmalige schepen van cultuur kwam, vroeg hij: “Nog een theatergezelschap in Leuven? Er zijn er al zoveel!” Hij doelde op amateurtoneel. Sinds de verkiezing van Tobback en vooral toen Saïd El Khadraoui schepen van Cultuur werd en later Denise Vandevort, is de kentering (*beide sp.a, red.*) gekomen.»

«Wat Tobback deed, is iets steunen en laten groeien wat uit zichzelf ontstond. Eigenlijk een vrij liberale gedachte. (lacht) Het hele verhaal van OPEK is daar een mooi voorbeeld van. Pas toen we met vijf organisaties de krachten bundelen, geraakten we aan een lening om te verbouwen. Met alle medewerkers van de organisaties binnen OPEK hebben we 1200 strobalen naar boven gesleept en tot muren gestapeld.»

Vrijplaats

Het illustreert een van de krachtlijnen van de beleidsnota: de kunstenaar als ondernemer.

Deville: «We zijn jonge organisaties. Als we geen geld hebben, proberen we van de nood

een deugd te maken en het anders te doen. In de wereld van de start-ups noemt men dat *growth hacking*: met kleine, efficiënte ingrepen een groeisprong bewerkstelligen.»

Gatz: «Een aantal kunstenaars laat wel kansen liggen door geen ondernemers te willen zijn. Ik verplicht geen enkele kunstenaar om zich ook tot de markt te wenden, maar ik wil wel dat elke kunstenaar er tenminste over nadent.»

Deville: «Heel vaak wordt er gesproken over kunstenaars en ondernemers als tegenpolen, maar het tegendeel is waar. Ondernemerschap gaat voor mij over mensen die dingen in beweging zetten. Als een dichter de pen opneemt, is hij aan het ondernemen. Ondernemerschap wordt echter heel vaak verward met management, maar veel goede

ondernemers zijn geen goede managers.»

Zullen kunstenaars die volledig autonoom willen zijn zich nog vrij kunnen bewegen?

Gatz: «Ja, en dat zal altijd zo zijn. Het spanningsveld van een goed cultureel landschap bestaat net uit de bloei van zowel de ge-

vestigde cultuur als de avantgarde. Die is niet mainstream, maar kan wel richting het culturele centrum evolueren. Kijk naar onze reputatie als modern dansland vandaag. Ooit begon Anna-Theresa De Keersmaeker in de marge, vandaag staat ze in de opera van Parijs.»

Verleden

De storm rond de besparingen is intussen gaan liggen. Hoe staat de cultuursector vandaag tegenover minister Gatz?

Gatz: «Moet ik even buitengaan? (lacht)»

Deville: «Ik vind dat moeilijk in te schatten. Nadat de minister de besparingen had aangekondigd, was er protest, dat is waar.»

Gatz: «Men zegt: “Als je geschooren wordt, moet je stilzitten”, maar het is logisch dat de sector dat niet doet. Ik vind dat ook

“Het is logisch dat de sector protesteert”

SVEN GATZ
(MINISTER VAN CULTUUR)

(OPEN VLD) EN STIJN DEVILLÉ (BRAAKLAND/ZHEBILDING) "or geen ondernemers te zijn"

Liberaal cultuurminister Sven Gatz (links) en theatermaker Stijn Devillé (rechts).
Foto Kalina De Blauwe

goed. Het creëert een nieuw debat. Zowel de beleidsmakers als de sector moeten oude en nieuwe argumenten bovenhalen om uit te leggen waarom kunst belangrijk is.»

Devillé: «Onlangs was er nog een sectorvergadering van OKO. Daar waren de mensen heel enthousiast over de directheid en de dossierkennis van de minister. Het is in het verleden anders geweest.»

Gatz: «Maar nu moeten er enkele daden volgen.»

Is cultuur een aantrekkelijke investering voor bedrijven?

Devillé: «Je zou denken dat de lijnen tussen de kunst- en bedrijfswereld kort zijn, omdat België een klein land is met vooral KMO's. Toch merk ik zelf dat het water heel diep is. Met BZB ondernemen we al vijf jaar

pogingen om gesprekken aan te gaan met de bedrijfswereld.»

Gatz: «Maar dat loopt dus niet van een leien dakje?»

Devillé: «Je moet daar in investeren. Zelf slagen we relatief goed in

"Als er geen geld is, proberen we van de nood een deugd te maken"

STIJN DEVILLÉ
'ARTISTIEK LEIDER BZB)

ons opzet, maar onze collega's van andere culturele organisaties kijken er met heel veel argwaan naar. Het is net interessant om het gesprek aan te gaan. De kunsten kunnen van de bedrijfswereld leren en omgekeerd.»

Gatz: «Ik had onlangs een boeiend gesprek met iemand van een grote instelling. Ik ga niet zeggen wie zei: "Ga verder met het ontwikkelen van fiscale instrumenten voor mensen of bedrijven die in cultuur willen investeren, maar denk niet dat het dan zal opgelost zijn." De mentaliteit om het te doen is niet aanwezig.»

Devillé: «De hoge belastingdruk in België speelt mee. Bedrijven denken: "We betalen al belastingen om aan de kunsten te geven."»

Wat kan de overheid doen om die mentaliteit te veranderen?

Gatz: «Om te beginnen het instrumentarium creëren waarvan

sprake. Dat willen we operationeel krijgen tegen 2017. Finaal moet het toch van de mensen zelf komen.»

Ambassadeur

Wat kan de overheid bijdragen aan het culturele landschap buiten subsidies?

Gatz: «Ten eerste willen we in de vorm van het nieuwe kunstendecreet een hernieuwd sociaal contract sluiten met de kunstensector. Dat moet perspectief bieden en verder gaan dan de vijf jaar van de subsidiëeringsperiode. De paradox is dat je op die manier stabiliteit creëert, maar dat die ook meteen weer gaat bewegen. Ten tweede is er alles rond cultuureducatie. Daar is al veel rond gebeurd, maar het kan zeker nog beter.»

Devillé: «Wat betreft cultuureducatie: nu de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Media terug onder één minister zitten, hoop ik dat er meer overleg komt tussen die sectoren en met het onderwijs. In het verleden werd altijd het initiatief genomen vanuit het onderwijs, met onderwijsdoelen als uitgangspunt. Je kunt je ook afvragen hoe je vanuit de kunsten kunt ingrijpen in het onderwijs. Als beleidsmaker kun je daar bakens verzetten.»

«De overheid heeft daarnaast de kans om zelf ook een beetje ambassadeur te zijn voor cultuur. Niet zoals Nederland, waar minister Zijlstra zei dat de kunsten de hand uitsteken naar de subsidi-

"Ik geloof dat kunst een vrijplaats is"

SVEN GATZ
(MINISTER VAN CULTUUR)

diënt en de kont naar het publiek. Je moet de sector niet in diskrediet brengen, maar promoten.»

Waar ligt de grootste uitdaging voor de Vlaamse cultuursector?

Gatz: «Binnen het kunstendecreet ligt de grootste uitdaging in het spanningsveld tussen de grote Vlaamse kunstinstellingen en de kleine initiatieven.»

Devillé: «Op het gebied van sociale en etnische diversiteit ligt er nog enorm veel werk op de plank. Dat geldt niet alleen voor het publiek, maar ook voor de makers en de raden van bestuur. We denken en maken kunst vanuit onze witte, hoogopgeleide achtergrond. Er gebeuren al veel goede dingen op dat vlak, maar het is me nog te veel ad hoc. Kunstenaars invliegen is één ding, maar hoe veranker je multiculturaliteit in de gemeenschap?»

Artefact Change your life

2015 brengt de tweede editie van het Artefact kunstfestival dat zowel muziek, expo als lezingen in zich verenigt.

CAROLINE HERMANS

Wie de voorbije weken de Bondgenotenlaan afwandelde, merkte ze vast al op: knalgele banieren met de ietwat passief-agressieve boodschap: "You must change your life". Geen religieus pamflet, wel reclame voor het naderende Artefact.

Deze editie van Artefact belooft een drukke bedoening te worden. Lezingen van onder anderen Peter Adriaenssens en Bert van de Ven, performances en muziekoptredens en een grote variatie van expo's wisselen zich tussen 11 en 22 februari in het STUK af. Een verschil met vorig jaar is het grotere aantal activiteiten, al zijn ze kleiner en bedoeld om beter op elkaar aan te sluiten. Dit jaar is er ook een kinderprogramma: kleintjes kunnen zich uitleven in het maken van houtskooltekeningen die geluid produceren.

Misleidende slogan

'You must change your life', hoe zou een kunstfestival dit dan wel moeten tweebrennen? De slogan blijkt echter misleidend. Curator Hicham Khalidi licht toe: "Die zin slaat meer op een individuele psychologische insteek. Het gaat er net om dat je vanuit jezelf je leven verandert. Dit is echter eerder op een subtiele manier."

"We zijn elke dag een andere mens"

CURATOR HICHAM KHALIDI

"Het 'leven veranderen' mag niet echt letterlijk genomen worden. De titel is voornamelijk uitdagend bedoeld. Het gaat eerder over het vermogen van het lichaam om zich aan te passen, om vorm te geven én om vorm te krijgen. Dat is een continu proces. Het gaat daarbij zeker om interne krachten, maar ook alles om ons heen verandert constant en wij passen ons daaraan aan. Wij zijn elke dag een ander mens. 'You must change your life' is eerder een observatie dan een boodschap."

Artefact festival loopt van 11 tot 22 februari in en rond kunstencentrum STUK.

Menu v/d week 9-14/02/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Braadworst met rode kool	€ 3.20	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Quornfilets met andijvie in room	€ 5.90	
Varkenslapje met tijmsaus en forestieregroenten	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.20	A3

dinsdag

Beenham met orloffsaus en bloemkool	€ 4.20	
Kippenbout met ananas uit de caraïben	€ 3.20	
Penne met mornaysaus en paprikatomenmengeling	€ 5.40	
Rundsbrochette met choronsaus en wortelblokjes A1+A2	€ 5.90	
Koninginnenhapje	€ 4.20	A3
Mixed Grill actieschotel	€ 5.90	A3, enkel 's avonds
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.20	A3

woensdag

Bloemkool-kaasburger met Mexicaanse groentenmengeling	€ 5.40	
Kalkoenstoverij met patersbier en denappeltjes	€ 5.90	
Koninginnenhapje	€ 4.20	
Vleesballetjes in leffesaus, pastinaakpuree en rauwkost	€ 3.20	
Big Alma hamburger met slaatje (A3, enkel 's avonds)	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20	

donderdag

Bladerdeeggozette met geitenkaasmousse-salade met tomaat en olijven	€ 5.90	
Loempia met zoetzure chilisaus en wokgroenten	€ 4.20	
Rumsteak met bonne femmesaus en boontjes	€ 5.90	
Spaghetti bolognaise groot	€ 4.20	A1+A3
Spaghetti bolognaise klein	€ 3.20	A2
Koninginnenhapje	€ 4.20	A3
Pitaschotel met fris slaatje en looksaus (A3, enkel 's avonds)	€ 5.40	

vrijdag

Koninginnenhapje	€ 4.20	A3
Groentenrisotto met quornbereiding	€ 4.20	
Kaaskroketten met wortelen en champignons	€ 3.20	
Blinde vink met Leffesaus en groentenromanesco	€ 5.40	

Volg ons op sociale media:

[facebook.com/almaKULEuven](https://www.facebook.com/almaKULEuven)

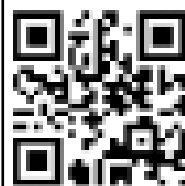

twitter.com/almakuleuven

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

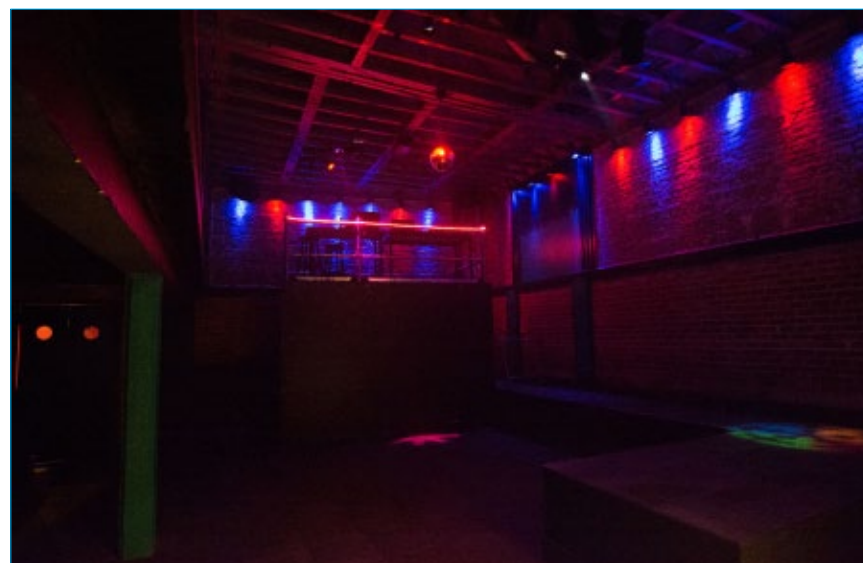

SPIT

Tijzenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Presentatie Leuvens Kunstenveld

Hoogtepunt van de avond was ongetwijfeld de sensuele cover van "Je t'aime ... moi non plus" door Donise Vandervoort en Phara De Aguirre

Man in elkaar geslagen in STUKCafé wegens "niet hipster genoeg"

"Ik had mijn ironische baard nooit mogen afscheren."

Nieuw boek voor Fonske mogelijk oorzaak radicalisatie

DOLFIJN

ADOLFIJN

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 13
Maandag 9 februari 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Joss Whedon" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "Jean Baudrillard" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Tinne Claes" De Boeck, Catherine "Nelson Mandela" Hechter, Yentl "Simone De Beauvoir" Cooreman, Karel "Sterling Archer" Peeters, Jasper "Merill Garbus" Van Loy, Karolien "Chimamanda Adichie" Wilmots

Schrijvers:
Nils "Mathijs Lenaerts" Dekeersmaecker, Caroline "Jane Goodall of Wim Dehaen" Hermans, Eline "Jorn Ockerman, of all people" Hoogmartens, Amélie "Kenneth Schenning" Hurkens, Jonas

"Theodore Dalrymple" Potemans, Frank "Karolien Wilmots" Pietermaat, Simon "Dimitri Bontinck" Thys, Mika "Martijn Stoop" Tuyaerts, Evelyne "Thierry De Mey" Van Hecke, Niko "Thierry Baudet" Wuyts

Fotografen:
Kalina "Stan Lee" De Blauwe, Caroline Hermans, Simon "Mijn hond" Leclercq, Thomas "Daniël Lips" Thielemans

Tekenaars:
Jeroen "Sam Rijnders" Baert, Karolien "Niemand op deze stomme planeet" Favoreel, Martijn "Mika Tuyaerts" Stoop

Dtp:
Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Sam Rijnders
Eindredactie:
Thomas "Jelle Dehaen" Cliquet,

Margot De Boeck, Paul-Emmanuel "Polleke Pak" Demeyere, Korneel De Schamp, Karel Peeters, Simon Thys, Marijke "Frederic Amant" Vanderschot, Jasper Van Loy, Linde "De Veto-redactie, met uitzondering van Karel Peeters" Woostenborghs

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, wie verdient er ook zo'n eredoctoraat?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Otto-Jan Ham

“Zolang je met jezelf kunt lachen, blijft het sympathiek”

Eind januari stond Otto-Jan Ham nog op het podium van het Wagehuys, maar sinds vorige week is hij weer op weg naar een ideale wereld. Op de fiets, althans dat zou moeten.

JASPER VAN LOY

Otto-Jan stond op de planken met het improvisatiegezelschap Inspinazie Tout-Court. Hij vertelde er anekdotes over zijn leven, waar de improvisatiespelers dan mee aan de slag gingen.

Otto-Jan Ham: «Ik had nog nooit zoiets gedaan, maar het was heel leuk. Daarnaast was het ook een prettig weerzien met Leuven. Ooit woonde ik een tijdje in Leuven, vlakbij de Manhattanstudio's. Toen er ratten opdoken, ben ik daar helaas moeten verhuizen.» Wanneer we Otto-Jan spreken, is het dinsdag en gaat het *judicajisingsfilmje* rond Jejoen Bontinck al enkele uren viraal. Het moge duidelijk zijn: ook in het vierde seizoen gaat *De ideale wereld* behoorlijk hard. Het illustreert ook hoe het programma vooral een fenomeen van het internet is en minder van de televisie.

Speelt de internethype mee als je aan het programma werkt?

Ham: «Ik denk dat elke tv-maker daar rekening mee houdt. Als je vandaag een programma maakt, moet je bekijken wat de online meerwaarde is van hetgene dat je maakt.»

«Lineair tv-kijken gebeurt steeds minder. Het maakt plaats voor een gefragmenteerd aanbod, dat zich ook buiten het klassieke uitzendschema bevindt. Voor *De ideale wereld* geldt dat nog meer, omdat we een vrij fanatieke achterban hebben. Om die te behouden en te laten groeien, moet je ook online sterk staan.»

A-figuren

Had je werkpunten in gedachten voor je aan het nieuwe seizoen van 'De ideale wereld' begon?

Ham: «Het enige wat we willen, is altijd maar beter worden. Dat voornemen koppelen we niet aan concrete uitdagingen of doelen. Het heeft geen zin om voorop te stellen dat al onze gasten A-figuren moeten zijn of dat we 500.000 kijkers moeten halen, want dat bereiken we toch niet. Sowieso primeert het behouden van ons DNA altijd boven de kijkcijfers.»

Ondanks de scherpe satire ontstaan er relatief weinig rellen rond 'De ideale wereld' en komen jullie met veel weg.

Ham: «Ik denk dat dat te maken heeft met de insteek van het programma. Oké, we trappen soms eens door naar mensen die het echt verdienen, maar we bedoe-

len het wel altijd goed. Zelfrelativering is daarbij natuurlijk belangrijk. Zolang je met jezelf kunt lachen, blijft het allemaal sympathiek.»

De nieuwe spotjes van 'De ideale wereld' tonen je als een serieuze journalist. Zie je het ook als een nieuwsprogramma?

Ham: «Het opzet van *De ideale wereld* is sinds het begin dat van een informatieprogramma. Er is een serieuze hoek af, maar toch. We weten dat daarmee gespot wordt, maar ook dat daar een stuk jaloezie achter zit.»

Die mix van informatie en humor maakt het programma ook uniek in Vlaanderen.

Ham: «Het is altijd interessant om in een gat in het aanbod te kunnen springen. Tegelijk is dat ook een nadeel, omdat niet iedereen meteen mee is met wat je wilt brengen.»

Hebben de recente debatten rond satire en vrijemeningsuiting een invloed op je manier van werken?

Ham: «Uiteraard hebben die gebeurtenissen ons geschokt, maar een invloed op het programma hebben ze niet gehad. Je kan ons niet vergelijken met bijvoorbeeld Charlie Hebdo. *De ideale wereld* neemt iedereen in het vizier en we blijven al bij al vrij braaf. Op de barricades springen is onze ambitie niet.»

Je bent zelf een Nederlander. Hoe kijk je aan tegen Vlaamse humor?

Ham: «Als ik zeg dat *De ideale wereld* een braaf programma is, maak ik de vergelijking met mensen als Theo Van Gogh en Gregorius Nekschot (*Nederlandse cartoonist, red.*). Naar Vlaamse normen zijn we behoorlijk scherp, want satire is hier niet vanzelfsprekend.»

«Vlaamse humor is vaak dan ook veel te braaf. Daar stoor ik mij soms wel aan. De media kunnen best wel wat peper in de poep ge-

“Je kunt ons niet vergelijken met Charlie Hebdo”

Karolien Wilmots

bruiken. Ik ben blij dat we daarvoor kunnen zorgen.»

Onlangs won 'De ideale wereld' de HA! van Humo. Hecht je belang aan prijzen?

Ham: «Absoluut niet. Erkenning krijgen is fijn, maar op een bepaald moment wordt het ongemakkelijk. Het mag weleens gedaan zijn. (*lacht*)»

Welke vaardigheden die je vandaag nog gebruikt, heb je op de radio geleerd?

Ham: «De radio, of toch het soort radio dat ik maakte (*Ham was de presentator van de laatavondprogramma's Hammertime en One Night Stand, red.*), verplicht je om ad rem te zijn. Ook met druk om-

gaan leer je op de radio. In elk geval is radio maken een heel goede leerschool.»

Welke stap naar een ideale wereld zou je zelf dringend moeten zetten?

Ham: «Nog meer de fiets nemen. Ik woon op amper vijftien kilometer van mijn werk en dan durf ik nog te *schijten* dat het regent of dat het koud is om toch maar de auto te nemen.

«Mensen, en dan vooral jonge mensen, zouden meer met het milieu moeten bezig zijn. Ik wil niet de Nic Balthazar uithangen (*lacht*), maar uiteindelijk hebben we maar één planeet, hé.»

Je staat erom bekend om af en toe te liegen in interviews. Heb

je ook in dit interview een leugen verstoep?

Ham: «Uiteraard niet. Daarvoor heb ik heb te veel respect voor Veto en de Leuvense studenten.»

Op 14 februari speelt Inspinazie Tout-Court weer in het Wagehuys. Zie www.inspinazie.com.

“We willen alleen maar beter worden”